

Steagul roșu

Anul XIV
XIX Nr. 3903
Marți
1 Mai
1962
8 pag. 20 bani

Organ al Comitetului orașenesc P.M.R. Petroșani și al Sfatului popular orașenesc

După ce a aprobat în unanimitate documentele referitoare la ordinea de zi

Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale și-a încheiat lucrările

Luni au continuat în Pavilionul Expoziției Economiei Naționale a R.P. Romine lucrările sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale.

Sosirea conducătorilor partidului și statului a fost primită cu puternice aplauze. În continuarea discuției generale au luat cuvântul Alexandru Moghioroș, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, deputatul Ștefan Matei, prim-secretar al Comitetului regional Argeș al P.M.R., Miron

Belea, invitat din regiunea Hunedoara, general de armată Leontin Sălăjan, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., ministrul Forțelor Armate, Maria Nistor, președinta G.A.C. din comuna Plopeni, regiunea Dobrogea, Corneliu Mănescu, ministrul Afacerilor Externe, deputatul acad. Zaharia Stancu, deputatul Ștefan Tripsa, maestru ștelar din Hunedoara, Erou al Muncii Socialiste, Dumitru Coliu, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R.

În încheierea discuției generale a luat cuvântul tovarășul Gheorghe

Gheorghe-Dej. Cuvântarea a fost sublimată cu puternice și îndelungi aplauze și ovatii.

Biroul Marii Adunări Naționale a supus apoi deputaților un proiect de hotărâre pentru aprobarea Raportului cu privire la încheierea colectivizării și reorganizarea conducerii agriculturii.

La propunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, la votare au participat toți cei 11.000 de invitați la sesiune.

(Continuare în pag. 7-a)

Cuvântarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la încheierea discuției generale

TOVARĂȘI DEPUTAȚI ȘI INVITAȚI.

Lucrările sesiunii noastre au ajuns la sfârșit. Au fost patru zile de însuflețitoare dezbateri, de schimburi de idei impresionant de bogate, de schimburi de experiență extrem de valoroase prin învățămintele lor practice.

Această minunată construcție, care a adunat sub cupola ei toată lumina și tot seninul cerului acestei primăveri, — operă minunată a arhitecților și constructorilor noștri, a fost pareă anume concepută cu un sens adânc simbolic pentru a cest mare sfat al poporului, a dnat pentru a sărbători ura din strălucitele sale izbînzii. (Aplauze puternice).

Insufleții de entuziasmul victoriei, am hotărît aci, tot în atmosferă sărbătorească și sarcinile de îndeplinit mai departe, și mijloacele de consolidare a realizărilor obținute, și perspectivele celor ce vor urma.

S-au perindat la această tribună președinți de gospodării colective, mai vechi și mai noi, mecanizatori și directori de gospodării agricole de stat, agronomi și cercetători, reprezentanți strălucii ai inteligenței noastre, activiști de partid și de stat.

Opiniile și propunerile făcute ne sînt de mare preț pentru rezolvarea justă și eficace a marilor probleme ridicate de etapa actuală de dezvoltare a societății noastre.

Toți vorbitorii, ca un singur glas, au adus o înaltă prețuire și o aprobare deplină poziției Partidului Muncitoresc Român, Comitetului său Central, guvernului Republicii Populare Romine. (Aplauze).

Pentru partidul nostru și conducerea sa nu există nimic mai scump decît această prețuire a aleșilor și trimișilor poporului nostru muncitor, mărturie a legăturii depline și de nezdruincinat între popor și

partid. (Aplauze puternice).

Această prețuire i-a revenit partidului și guvernului pentru devotamentul și consecvența cu care slujesc neobosit înflorirea economică și culturală, bunăstarea poporului, viitorul său fericit, triumful deplin al socialismului și comunismului spre ridicarea pe cea mai înaltă treaptă a patriei noastre socialiste. (Aplauze prelungite).

Partidul nu cunoaște nepotrivire între vorbă și faptă. Poporul nostru a fost necontent și umililor înșelate de nesfârșitul sir de guverne care s-au perindat în trecut la cirna țării, și ale căror promisiuni se desfăceau în vînt, ușoare, ca puful de păpădie.

Partidul nostru, partid al clasei muncitoare, trup din trupul poporului, schimbă aiodoma în faptă, fiecare literă din programul său. El nu face promisiuni ci planuri; el transformă consecvent, an de an, în realitate vie, visurile generațiilor de oameni ai muncii, pentru care atîția luptători și-au vărsat sîngele. (Aplauze).

Ați văzut cu toții aci, din tabloul vieții din țara noastră, întregit de mărturiile vorbitorilor cum sub conducerea partidului, țărănimea noastră colectivistă, într-un înălțător avînt al muncii creatoare și-a

(Continuare în pag. 8-a)

Hotărîre

Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale consacrată încheierii colectivizării agriculturii aprobă raportul prezentat de Președintele Consiliului de Stat, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, — în care se face un bilanț cuprinzător al strălucitelor victorii obținute pe drumul construcției socialiste și se trasează sarcinile ce stau în fața întregului popor pentru continua dezvoltare a agriculturii socialiste.

Marea Adunare Națională consideră acest raport un îndreptar pentru întreaga activitate viitoare a organelor centrale și locale de stat, a organelor agricole și a tuturor oamenilor muncii din agricultură.

Oamenii muncii de pe toate continentele, și împreună cu ei întregul nostru popor, sărbătorească azi ziua de 1 Mai, Ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc în lupta pentru libertate, pace și fericire.

Toți cei ce muncesc din țara noastră, sărbătorească 1 Mai 1962 cu inimile cuprinse de nemărginită bucurie, de mîndrie patriotică pentru mărețele victorii obținute în lupta desfășurată sub gloriosul steag leninist al partidului pentru desăvîrșirea construcției socialismului. Pentru prima oară în istoria sa, poporul nostru sărbătorește ziua de 1 Mai în condițiile victoriei definitive a socialismului atît la orașe cît și la sate, victorie consecvințită de încheierea colectivizării agriculturii. Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale, care prin participarea — alături de deputați — a unui impresionant număr de delegați ai clasei muncitoare, ai țărănimii colectiviste, ai intelectualității a constituit o largă adunare reprezentativă a întregului popor, a făcut bilanțul strălucitelor victorii obținute în dezvoltarea economiei naționale, creșterii bazei materiale și culturale a celor ce muncesc de la orașe și sate, și a trasat — ținînd seama de noile condiții create datorită fărîririi caracterului unitar socialist al întregii economii naționale — căile pentru continua înflorire a scumpei noastre patrii.

„Această victorie — a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej vorbind despre însemnătatea istorică a termi-

Programul manifestațiilor din orașul Petroșani în zilele de 1 și 2 mai

Sărbătorirea zilei de 1 Mai în orașul Petroșani va începe cu mitingul din Piața Victoriei la ora 9 după care va urma demonstrația oamenilor muncii din Petroșani și celelalte localități ale Văii Jiului.

În după-amiaza aceleiași zile, în caz de timp favorabil, la Livezeni va avea loc o serbare cîmpenească unde vor prezenta spectacole pe estrada special amenajată mai multe formații artistice din Petroșani.

Cu ocazia zilei tineretului din R.P.R., în 2 mai, formațiile artistice din Petroșani vor prezenta pe cele două estrade din Piața Victoriei și Cartierul Dimitrov programe artistice iar seara va avea loc un carnaval al tineretului în Piața Victoriei.

În caz de timp nefavorabil programul zilei de 2 mai se va desfășura în săli, iar carnavalul tineretului va avea loc la hale.

nării colectivizării agriculturii — ridică pe o treaptă mai înaltă alianța muncitorească-țărănească și unitatea moral-politică a întregului popor. Cele două clase prietene, ciaca muncitoare, conducătoare a tuturor oamenilor muncii, și clasa țărănimii colectiviste, împreună cu intelectualitatea, merg umăr la umăr înainte, sub conducerea încercată a partidului, spre desăvîrșirea construcției societății socialiste și trecerea treptată la construirea comunismului.

Umple de bucurie, de adevărată satisfacție inimile oamenilor muncii faptul că în cei 13 ani de economie planificată, datorită înlăturării consecvențe a politicii leniniste de industrializare socialistă, producția industrială a crescut de aproape 5 ori față de 1949. Reutilizarea, modernizarea și dezvoltarea unui mare număr de întreprinderi, construirea în industria republicană a peste 280 întreprinderi și secții noi, promovarea consecventă a tehnicii noi, înzestrarea întreprinderilor cu utilaje moderne, de mare randament, au condus la crearea unei industrii puternice, care a asigurat baza trainică necesară transformării socialiste

(Continuare în pag. 8-a)

In cinstea zilei de 1 Mai

Minerii Văii Jiului raportează cu mîndrie

În cele patru luni care au trecut din acest an, în abatajale minelor din Valea Jiului minierii au muncit cu însuflețire pentru a da economiei naționale cărbune cit mai mult, de calitate și la un preț de cost redus. Ținînd sus steagul întrecerii socialiste, ei au reușit să realizeze deosebite în îndeplinirea ritmică a sarcinilor de plan și a angajamentelor luate în cinstea zilei de 1 Mai. Pe bazin, planul de producție a fost depășit cu peste 43.000 tone de cărbune, productivitatea muncii a crescut la 1.138 tone de cărbune pe post, iar la prețul de cost pe primul trimestru s-au înregistrat economii în valoare de 3.210.000 lei.

• Colectivul minei Uricani raportează cu mîndrie că muncind cu un randament de 1.300 tone de cărbune pe post a extras de la începutul anului mai bine de 6.500 tone de cărbune cocsificabil peste producția prevăzută. Cele mai bune rezultate le-au obținut minierii sectorului II, care numai în luna aprilie au dat în plus de plan mai bine de 2000 tone de cărbune.

• Minerii petroleni s-au angajat ca pînă la 1 Mai să extragă 10.000 tone de cărbune

peste plan. Angajamentul a fost depășit cu peste 1300 tone de cărbune. Din această cantitate, peste 7800 tone de cărbune au fost date de minierii sectorului II, distins de curînd cu drapelul de sector fruntaș pe bazin.

• Colectivul minei Lupeni s-a angajat să extragă pînă la sfîrșitul anului 30.000 tone de cărbune cocsificabil. Muncind cu însuflețire, minierii de aici au realizat pînă acum mai bine de jumătate din angajamentul anual. Randamentul obținut în aprilie pe mîna întrece pe cel planificat cu 272 kg. de cărbune pe post. Mina Lupeni a realizat economii la

• În perioada 1 Ianuarie — 30 aprilie harnicii energetici de la termocentrala Petroșani au realizat la producția de energie electrică o depășire de 15.943.605 kWh. Prin reducerea consumului propriu tehnologic cu 1.259.321 kWh, și a consumului specific de combustibil convențional cu 871 tone, colectivul de muncă al uzinei Petroșani a obținut o economie de 926.000 lei.

• La grupul de șantieră Coroiești echipele conduse de Ionuț Marin, Văduvă Constantin, Lazăr Gheorghe, Popa

prețul de cost în valoare de 476.000 lei.

• Minerii de la Aninoasa au extras peste sarcinile de plan aproape 10.000 tone de cărbune. La baza acestei depășiri a stat în mare măsură creșterea simțitoare a productivității muncii, care pe mîna este mai mare cu 40 kg. cărbune/post decît a fost planificat.

• Realizări frumoase raportează și minierii de la Lonea. Ei au dat de la începutul anului și pînă în prezent 5000 tone de cărbune peste plan și au sporit randamentul pe mîna cu 1,71 la sută, iar la prețul de cost au realizat economii în valoare de 316.000 lei.

Ioan, Thor Ioan, Năstase Dumitru, Roșculeț Ioan, Roșculeț Dumitru, Mîndia Iancu și Baștină Gheorghe au realizat depășiri cuprinse între 10—30 la sută și au economisit prin recuperarea unor materiale 100.000 lei.

• Întreprinderea de localuri și locuințe Petroșani (unitatea nr. 3) a realizat în primul trimestru din acest an la întreținerea fondului de locuințe o depășire de 1,13 la sută, iar la reparații capitale de 1,02 la sută.

Cuvîntul tovarășului Gheorghe Apostol

Dragi tovarăși și tovarăse,

Actuala sesiune extraordinară a Marii Adunări Naționale, care înmănușează în această sală, alături de deputați, delegații țărănimii colectivistice, exponenții tuturor categoriilor de oameni ai muncii, este, prin caracterul său larg reprezentativ, o adevărată adunare a poporului însuși, constituind o expresie elocventă a profundului democratism al orînduirii noastre socialiste.

Această sesiune are, tovarăși, o însemnătate deosebită pentru întregul nostru popor. Ea va rămîne memorabilă în istoria țării noastre care înaintea victorios pe calea luminoasă a socialismului și comunismului. Am ascultat cu toții, cu mare atenție și cu profundă emoție, Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, care face o analiză științifică marxist-leninistă a întregii activități desfășurate de partidul nostru pentru transformarea socialistă a agriculturii. Victoria de însemnătate istorică a încheierii colectivizării marchează rezolvarea celei mai grele și mai complexe probleme legate de opera construcției socialiste. Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a prezentat în fața noastră un program amplu și concret de dezvoltare continuă a agriculturii socialiste, de creștere considerabilă în anii ce urmează a producției agricole vegetale și animale.

Acum, cînd facem bilanțul operelor de colectivizare a agriculturii, ne apare și mai clar că politica partidului și statului față de țărănime a fost o politică marxist-leninistă, justă, clarvăzătoare, unitară și consecventă, întemeiată pe cunoașterea profundă a realităților și particularităților țării noastre, precum și pe studierea atentă și aplicarea creatoare a experienței înaintea a Uniunii Sovietice și altor țări socialiste.

Linia generală politică și programul concret al partidului în vederea reconstrucției socialiste a agriculturii au fost elaborate de istorica plenară din 3—5 martie 1949 a C.C. al P.M.R., care a stabilit că colectivizarea este parte integrantă a întregii opere de construire a socialismului ce necesită instaurarea relațiilor socialiste de producție atît la orașe cît și la sate, crearea unei economii socialiste unitare, în plin progres.

La baza acestei linii a politicii partidului nostru a stat învățătura leninistă despre revoluția socialistă și construcția noii societăți, teza sa cu privire la faptul că lichidarea exploatații și victoria socialismului pot fi asigurate „numai printr-o reconstrucție a întregii economii sociale, prin trecerea de la mica gospodărie producătoare de mărfuri, gospodărie individuală, izolată, la marea gospodărie obștească”.

Este știut că agricultura țării noastre era fărîmîțată în peste 3 milioane gospodării individuale. Puteam oare cu o astfel de agricultură, împărțită în milioane de parcele lucrate cu mijloace rudimentare, care nu puteau oferi nici minimul necesar de existență celor ce le trudeau, să asigurăm aprovizionarea cu materii prime a industriei socialiste, în plin progres, și a populației muncitoare, în creștere de la an la an, cu produse agro-alimentare? Evident că nu. Agricultura dominată de mica producție de mărfuri, care, după cum ne învăță Lenin, generează neîncetată relații capitaliste, perpetua contradicțiile dintre oraș și sat, împiedica satul să înainteze pe calea progresului, constituia o frînă puternică în calea dezvoltării planificate, armonioase, a întregii economii naționale.

Singura soluție pentru lichidarea acestei situații era cea indicată de partid: unica țărănimii în marea gospodărie socialistă, care creează condiții pentru folosirea largă a mijloacelor mecanizate și a științei agro-zootehnice, pentru dezvoltarea unei agriculturi intensive, capabile să asigure mari producții vegetale și animale. să con-

tribue din plin la ridicarea nivelului de trai al poporului.

Hotărîrile luate la Plenara din martie 1949 au stat permanent la baza activității practice a partidului, fiind completate și îmbogățite mereu, cu noi indicații, măsuri și soluții, elaborate pe baza examnării temeinice a problemelor și fenomenelor noi, apărute în procesul transformării socialiste a satului, a generalizării experienței pozitive acumulate de-a lungul anilor.

O particularitate caracteristică a acestei politici a fost atenția deosebită acordată principiului leninist al trecerii țărănimii pe făgașul socialismului în mod treptat, pe o cale cît mai simplă, mai ușoară și mai accesibilă pentru ea. Este cunoscută oamenilor muncii din țara noastră, mai ales din documentele plenarei C.C. al P.M.R. din noiembrie—decembrie 1961, că anumite elemente aventuriste, rupte de realitate, existente în conducerea partidului în trecut, au împiedicat un timp îndeplinirea indicațiilor cu privire la dezvoltarea formelor simple de cooperare la sate, au zădărnicit crearea întovărășirilor, încercînd să compromită ideea cooperării în agricultură, rîspîndind chiar calomnia că întovărășirile agricole, incurajate și sprijinite de partidul nostru, reprezintă o deviere de la învățătura marxist-leninistă, un pericol pentru soarta socialismului la sate. Acești oameni străini de viața satelor noastre profeteau că țărani vor părăsi gospodăriile colective și se vor întoarce în întovărășiri.

Viața, faptele, și-au bătut joc de toate pronosticurile absurde ale acestora. Aceasta a demonstrat-o faptul că, începînd cu anul 1952, înființarea întovărășirilor agricole a luat un curs puternic, astfel că în 1959 existau în întovărășiri peste 1.700.000 de familii cu aproape 3 milioane ha. teren arabil. Astfel, prin școala întovărășirilor a trecut marea majoritate a familiilor țărănești. Întovărășirile s-au dovedit a corespunde cel mai bine dorinței țărănilor de a se convinge prin propria lor experiență de avantajele agriculturii socialiste; ele au creat premisele pentru intensificarea ritmului colectivizării, pentru trecerea în masă a țărănimii, în ultimul timp, de la formele simple de cooperare la gospodăria agricolă colectivă.

Încheierea colectivizării constituie confirmarea dată de viață însăși justetei politicii partidului, demonstrează faptul că ea a fost înțeleasă, îmbrățișată și urmată cu încredere de întreaga țărănime, care s-a pronunțat hotărît pentru calea socialismului — calea bunăstării și fericii. Așa cum a arătat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în Raportul său, în R.P. Romînă socialismul a învins definitiv la orașe și sate, spulberînd pentru totdeauna speranțele celor care se mai mîngiau cu ideea că „țărănimia din România e refractară socialismului”. Numai niște oameni care au pierdut cu totul simțul realității își puteau închipui că țărani sint refractari progresului, bunăstării și fericii. Chiar în 1957, cînd Dobrogea a devenit prima regiune colectivizată a țării, „vocele” din străinătate ale dușmanilor socialismului se arătau încă sceptice cu privire la perspectivele socialismului în satele noastre, consolidîndu-se cu zicala „cu o floare nu se face primăvară”. O floare însă vesteste primăvara, și dacă terenul este îngrijit cu atenție și dragoste de un grădinar priceput, răsar apoi multe flori. Așa s-a întîmplat și în satele noastre, care trăiesc acum din plin primăvara socialismului victorios.

Propunerile cuprinse în expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej — și supuse dezbaterii sesiunii — referitoare la reorganizarea conducerii agriculturii corespunzător noii sale etape de dezvoltare, la distribuția cadrelor de specialiști în agricultură și îmbunătățirea organizării învățămîntului agricol, sînt în evidență încă o dată cu putere caracterul creator al politicii partidului nostru, faptul că ea ține permanent seama

de cerințele noi ridicate de viață.

Principala calitate a noii concepții în orientarea și îndrumarea producției agricole constă în aceea că se asigură o conducere științifică, competentă și unitară, a întregii agriculturi înlăturînd astfel practicile birocratice ale formelor organizatorice vechi, mobilizînd la elaborarea măsurilor pentru ridicarea nivelului agriculturii forțele cele mai capabile și experimentate și în special cadrele legate nemijlocit de producție.

Avem convingerea că adoptarea de către Marea Adunare Națională și aplicarea în viață a legii pentru reorganizarea conducerii agriculturii, vor da roade din plin, deschizînd noi posibilități de valorificare a marilor rezerve ale agriculturii noastre socialiste, de creștere rapidă a producției agricole, în vederea aprovizionării industriei cu materii prime și a populației cu produse agro-alimentare. Colectivității, mecanizatorii, specialiștii și oamenii de știință, toți lucrătorii din agricultură, vor simți mai îndeaproape sprijinul și îndrumările competente ale noilor organe de conducere agricole, ale Consiliului Superior al Agriculturii și consiliilor agricole regionale și raionale.

Experiența acumulată de Partidul Muncitoresc Romîn în procesul de transformare socialistă a agriculturii, confirmă justetea tezelor general valabile ale învățăturii marxist-leniniste și, totodată, constituie o contribuție la îmbogățirea tezaurului teoretic și practic al marii comunități a țărilor socialiste, al mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

La elaborarea tuturor măsurilor importante, îndreptate spre aplicarea consecventă, creatoare, a politicii partidului de transformare socialistă a agriculturii, un aport de seamă a adus, în fruntea Comitetului nostru Central, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej care, preocupat de asigurarea unui viitor de bunăstare și ferice întregului popor, a manifestat și manifestă o necontenită grijă și față de țărănime, de problemele ei de muncă și de viață, de întărirea alianței muncitorești-țărănești — baza de neclintit a orînduirii noastre socialiste.

Tovarăși,

În cele ce urmează aș vrea să mă refer la unul din factorii esențiali ai procesului colectivizării și ai dezvoltării continue în viitor a agriculturii noastre socialiste, și anume la crearea și întărirea bazei tehnico-materiale a agriculturii.

Plenara din 3—5 martie 1949 a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn a subliniat că pîrghia principală a dezvoltării întregii economii pe calea socialismului, deci și a transformării socialiste a agriculturii, este industrializarea socialistă a țării, întărirea industriei grele.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a înfățișat un tablou deosebit de convingător cu privire la moștenirea pe care a lăsat-o regimul burghezo-moșieresc în agricultură, ca de altfel și în alte ramuri ale economiei naționale. România, pe care burghezia și moșierimea le plăcea s-o numească „eminamente agricolă”, nu posedă, după statisticile din anul 1938, decît un plug la trei gospodării țărănești și o grapă la patru gospodării. Mai mult de o treime a țărănimii nu avea nici o vită de muncă. Cîșimul fără margini al claselor exploatoare consta în aceea că, pe măsură ce înăspreau exploatarea și jefuirea țărănimii, ruinau agricultura, o condamnavă înapoierii, dădeau vina pentru această stare mizerabilă pe așa-zisa „incapacitate” a poporului nostru de a se adapta tehnicii industriale.

După răsturnarea de la putere a burgheziei și moșierimii, sub conducerea partidului, muncitorii, inginerii, tehnicienii, cadrele de conducere din industrie ridicate din rîndurile clasei muncitoare, au făcut însă dovada materială a talentului și capacității lor de a gospodări fabricile și uzinele — fără

burghezie și mai bine decît burghezia — a perseverenței și abnegației în lupta pentru realizarea politicii de industrializare socialistă a țării — factor principal al asigurării progresului tuturor ramurilor economiei, inclusiv agriculturii.

Pentru industrializarea țării au fost investite în ultimii 11 ani peste 104 miliarde lei, din care 7,5 miliarde în industria constructoare de mașini.

Așa cum ați auzit din expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, producția industrială a fost în anul 1961 de aproape 5 ori și jumătate mai mare decît în anul 1949. În anul 1961 producția industriei constructoare de mașini, a energiei electrice și a materialelor de construcție a fost de peste 12 ori mai mare decît în anul 1938, iar a industriei chimice de peste 14 ori.

Comparativ cu anul 1938 producția pe cap de locuitor a fost în anul 1961 de circa 59 kg. fontă față de 8,5 kg. de peste 114 kg. de oțel față de 18,2 kg., iar la energia electrică de circa 465 kWh. față de 72,4 kWh.

Trăinicia și puterea industriei noastre este dovedită și de faptul că ritmul anual de creștere a producției globale realizat de întreprinderile constructoare de mașini din Ministerul Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini în perioada 1960—1962 crează premisa ca spre sfîrșitul anului 1963 — începutul anului 1964 să se atingă nivelul prevăzut pentru anul 1965 în directivele Congresului al III-lea pentru întreaga ramură.

La unele produse importante ale industriei constructoare de mașini planul pe anul 1962 prevede realizarea unor cantități apropiate sau chiar peste nivelul anului 1965 și anume: la mașinile unelte pentru așchieria metalelor 80 la sută, la tractoare 86 la sută, la vagoane de marfă 100 la sută, la instalații de foraj 104 la sută.

În etapa de transformare socialistă a agriculturii, în fața industriei constructoare de mașini a stat ca o sarcină principală înzestrarea acesteia cu tractoare și mașini agricole moderne. Sint bine cunoscute de către țărănimea muncitoare tractoarele fabricate de către uzinele din Brașov, combinele produse de „Semănătoarea” din București, precum și celelalte mașini agricole realizate la Bocșa, „Tehnometal” — Timișoara, „Magheru” — Toplet, „7 Noiembrie” Craiova etc.

Pe ogoarele țării noastre lucrează acum 54 mii de tractoare fizice peste 25 mii combine pentru păioase, 50 de mii de semănători mecanice și alte mașini agricole. Gradul de mecanizare a principalelor lucrări în gospodăriile colective a crescut neîncetat, ajungînd să fie în anul trecut de peste 90 la sută la arat și la semănatul cerealelor, de 70 la sută la recoltatul acestora și de 76 la sută la semănatul porumbului; în G.A.S.-uri aceste lucrări sînt mecanizate aproape în întregime.

Partidul și guvernul au dat o mare atenție formării cadrelor de muncitori, tehnicieni și ingineri, capabili să organizeze și să conducă cu pricepere procesul de producție în întreprinderile constructoare de mașini agricole. Numeroase cadre din industrie — și îndeosebi din uzinele constructoare de mașini — au trecut în decursul procesului de transformare socialistă a agriculturii în S.M.T.-uri, G.A.S. și centre mecanice, pentru întărirea tehnică și organizatorică a acestora în vederea îndeplinirii sarcinilor mari ce le reveneau.

Tovarăși,

Ca urmare a sarcinilor sporite care se pun în domeniul mecanizării agriculturii, Ministerul Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini și întreprinderile sale specializate trebuie să aibă mereu în atenția lor modernizarea și perfecționarea producției de mașini în vederea îmbunătățirii continue a caracteristicilor constructive și funcționale ale acestora, pentru ridicar-

rea productivității și calității lucrărilor mecanizate în agricultură.

Conducătorii întreprinderilor constructoare de tractoare și mașini agricole trebuie să asigure condiții pentru ridicarea continuă a nivelului tehnic al producției și aplicarea celor mai noi procedee tehnologice.

Este necesar să fie întărit controlul tehnic de calitate de-a lungul întregului proces tehnologic, pentru înlăturarea deficiențelor pe care le mai au unele mașini și care produc greutăți în timpul campaniilor agricole. Specialiștii Consiliului Superior al Agriculturii, care vor recepționa mașinile la locul de producție, au datoria să și mărească exigența, să respingă acele produse care nu corespund prescripțiilor de calitate. Constructorii de mașini trebuie să urmărească permanent, împreună cu specialiștii din agricultură, comportarea mașinilor în exploatare și să ia măsuri de îmbunătățire a caracteristicilor tehnice și de ridicare continuă a siguranței în exploatare.

Consiliul Superior al Agriculturii trebuie să stabilească din timp nevoile reale de piese de schimb necesare întreținerii parcului de mașini, care prezintă un volum însemnat în producția uzinelor constructoare de mașini. Aceasta va evita încărcarea nejustificată a uzinelor cu piese de schimb și crearea de stocuri supranormative în bazele de aprovizionare ale agriculturii, așa cum se mai întîmplă astăzi.

De asemenea, o preocupare a colectivului de muncitori, ingineri și tehnicieni din uzinele de tractoare și mașini agricole va trebui să fie și pe viitor reducerea continuă a prețului de cost.

Asigurarea coordonării unitare a activității științifice și tehnice de perfecționare continuă a mașinilor și tractoarelor cere o strînsă colaborare între organele de specialitate ale Ministerului Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini și ale Consiliului Superior al Agriculturii.

Măsurile stabilite de recenta plenară a C.C. al P.M.R. permit ca, paralel cu dezvoltarea parcului de mașini și tractoare, cu dotarea S.M.T.-urilor și G.A.S.-urilor cu noi utilaje mecanizate, să se asigure formarea cadrelor necesare întreținerii și folosirii cu randament maxim a acestei mari avuți a agriculturii socialiste.

Prezintă o deosebită importanță indicația cuprinsă în expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej cu privire la nivelul înalt de calificare pe care trebuie să-l aibă mecanizatorii din agricultură, cărora le revine îndatorirea de a cunoaște caracteristicile tehnice, modul de funcționare a tractoarelor, motoarelor, mașinilor și instalațiilor agricole, de a face îngrijirile tehnice și executa toate categoriile de reparații, de a învăța să execute cu ajutorul mașinilor toate lucrările mecanizate.

Aceasta cere conducătorilor G.A.S. și S.M.T. să ia măsuri organizatorice temeinice pentru asigurarea ridicării nivelului de pregătire tehnică a mecanizatorilor, de aceasta depinzînd buna utilizare și îngrijire a parcului de mașini agricole și tractoare, prelungirea duratei de funcționare, sporirea randamentului lor.

Trăim, tovarăși, zile istorice, înălțătoare. Victoria obținută prin încheierea colectivizării agriculturii ne apropie și mai mult de obiectivul trasat de Congresul al III-lea al Partidului nostru: desăvîrșirea construcției socialiste și trecerea treptată spre comunism. Hotărîrile plenarei C.C. al P.M.R. și ale sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale vor da un nou avînt luptei poporului nostru pentru întărirea puterii economice a patriei, pentru înflorirea industriei, agriculturii și culturii socialiste, sporind contribuția Republicii Populare Romine la cauza întăririi forței și coeziunii marii comunități a țărilor socialiste, la victoria cauzei păcii în lumea întregă. (Cuvîntarea a fost subliniată prin puternice aplauze).

Lucrările sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale

Cuvîntul tovarășului Chivu Stoica

Tovarăși deputați și invitați,

Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej prezentat în fața sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale, consacrată încheierii colectivizării agriculturii, victorie istorică a poporului român, constituie un strălucit bilanț al mărețelor realizări obținute de oamenii muncii, sub conducerea partidului nostru, în fărâșirea economiei socialiste unitare, în dezvoltarea tuturor ramurilor economice naționale și ridicarea pe această bază a nivelului de trai al poporului.

Urmind cu consecvență politica leninistă de industrializare socialistă a țării, partidul a pus în centrul atenției creșterea cu precădere a industriei grele, cu pivotul său, construcția de mașini, temelia dezvoltării continue a întregii economii naționale.

Datorită muncii pline de avânt a eroicele noastre clase muncitoare, sarcinile stabilite de Congresul al III-lea al partidului nostru în ce privește dezvoltarea industriei, se realizează și se depășesc an de an. În primii ani ai planului șesenal industria noastră socialistă a realizat succese însemnate, ritmul mediu anual de creștere fiind de peste 16 la sută, față de 13 la sută prevăzută în Directive. Deosebit de important este faptul că numai sporul de producție ce se va obține în primii trei ani ai planului șesenal peste prevederile directivelor, este de 36 miliarde lei și reprezintă mai mult decât dublul întregii producții industriale a anului 1938.

Succese deosebite s-au obținut în ramurile hotărâtoare ale industriei. În 1961 producția industriei constructoare de mașini a fost de șapte ori mai mare, a industriei chimice de peste opt ori mai mare decât în anul 1950. Planul de electrificare de zece ani, elaborat din inițiativa tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej a fost îndeplinit, înainte de termen. Dezvoltarea ramurilor de bază ale industriei a permis promovarea progresului tehnic și a adus astfel un aport hotărâtor la creșterea productivității muncii în întreaga economie națională.

Mari sporuri de producție s-au realizat în industria bunurilor de consum. În anul trecut s-au produs de trei ori mai multe țesături de bumbac, de patru ori mai mult zahăr și de șapte ori mai mult ulei decât în anul 1938.

S-a desfășurat un larg proces de reutilare și modernizare a întreprinderilor, s-au înălțat sute de fabrici și uzine, combinate, termice și hidrocentrale electrice.

Industrializarea socialistă a țării a permis crearea unei puternice baze tehnice-materiale a agriculturii.

Dublarea în 1962 a producției de tractoare față de anul 1959, creșterea însemnată a producției celorlalte mașini agricole, crearea și dezvoltarea industriei de îngrășăminte chimice, au fărâșit o temelie trainică pentru continua sporire a producției agricole. Așa cum se arată în raport, datorită eforturilor depuse de harnica noastră țărănie muncitoare, producția anuală de cereale boabe a fost în 1961 cu 2.600.000 de tone mai mare decât media anilor 1934—1938, la floarea-soarelui producția a fost de zece ori, iar la sfecla de zahăr de șapte ori și jumătate mai mare decât media anilor 1934—1938.

Rezultate remarcabile s-au obținut în creșterea animalelor și îmbunătățirea rasei lor, ceea ce a permis ca în 1961 producția de lapte să fie cu peste 57 la sută, de lână cu peste 47 la sută, de carne în greutate vie cu 54 la sută mai mare decât în 1950. Creșterea puterii economice a țării se oglindește în sporirea, în ultimii 12 ani, de peste trei ori și jumătate a venitului național, ceea ce a dat posibilitatea să se cheltuiască fonduri tot mai importante pentru dezvoltarea economiei și culturii, pentru continuarea ridicării nivelului de viață a poporului. Dublarea salariului real, sporirea

cu aproape cinci ori a desfacilor de mărfuri prin comerțul socialist în această perioadă, marele avânt al construcțiilor de locuințe, dezvoltarea rețelei de învățământ, de ocrotire a sănătății, a așezămintelor de cultură, ilustrează procesul de ridicare continuă a poporului muncitor spre o viață tot mai îmbelșugată și mai luminoasă.

Pe tot cuprinsul țării, oriunde îți îndrepti privirea, vezi astăzi semnele minunate ale vieții noi, marile transformări revoluționare aduse de orinduirea socialistă, care a învins definitiv, atât la orașe cit și la sate.

Marea victorie pe care o sărbătorim — terminarea colectivizării agriculturii —, demonstrează mai puternic decât orice clarviziunea științifică a liniei stabilite de plenara istorică din 3—5 martie 1949 a C.C. al Partidului Muncitoresc Român.

Partidul nostru a primit de la început transformarea socialistă a agriculturii ca un proces complex și de durată, căci ea însemna trecerea țărănimii pe un drum cu totul nou, care schimbă profund modul de viață, metodele și formele de muncă ale țărănimii, conștiința maselor țărănești, ceea ce nu se poate înfăptui dint-o dată. De aceea partidul, aplicând creator la condițiile țării noastre, genialul plan cooperatist al lui Lenin, a dat o importanță deosebită folosirii întovărășirilor ca o treaptă intermediară de cooperare în producția agricolă, ca o școală care deprinde masele țărănești cu organizarea socialistă a muncii și le ajută să treacă, de la această formă simplă, la forma superioară, gospodăria colectivă.

Faptele ne-au arătat cit de justă a fost această orientare a partidului. Cea mai mare parte a țărănimii a trecut prin școala întovărășirilor, acolo s-a convins de avantajele agriculturii socialiste mecanizate și a făcut apoi pasul mai departe la gospodăria colectivă.

Este bine să se știe, tovarăși, că victoria de astăzi a terminării colectivizării am fi putut-o sărbători mult mai devreme, dacă în aplicarea liniei partidului n-am fi avut de întâmpinat serioase piedici din partea grupului antipartinic fracționist care profitând de funcțiile ce le avea în conducerea partidului și statului, a sabotat, din 1949 până în 1952, constituirea de întovărășiri, a frinat mersul transformării socialiste a agriculturii.

La plenara din martie 1949, deviatorii nu s-au opus în mod deschis politicii partidului, au fost fățarnici, dar în practică, timp de 4 ani de zile au împiedicat aplicarea acestei politici. Ascunzându-și poziția antipartinică, ei jonglau cu o frazeologie revoluționară, care la prima vedere părea radicală, dar care ne făcea să batem pasul pe loc; pretindeau că în construcția socialistă la sate trebuie să folosim numai forma superioară, gospodăria colectivă, că folosirea unor forme inferioare ar fi o abatere de la marxism-leninism, încercând prin aceasta să intimideze cadrele de partid. Ei au reușit să creeze nu puține confuzii, să înșele un timp buna credință a unor activiști de partid și de stat devotați partidului și poporului. Nu tuturor le era clar că aceasta este o linie provocatoare, dogmatică, care nu ține seama de realitate, de faptul că pentru milioanele de țărani muncitori e foarte greu să treacă de la gospodăria individuală direct la gospodăria colectivă. Se laudau că la noi în țară avem numai forma superioară de cooperatie socialistă în agricultură. Dar cite gospodării colective aycaam? Până la sfârșitul anului 1952 sectorul colectivizat nu cuprindea decât 165.000 de familii cu 663.000 ha.

În promovarea politicii antipartinice, grupul fracționist începea să folosască din ce în ce mai mult mijloace de presiune asupra țărănimii, de încălzire grosolană a liberului consimțământ, care au adus daune alianței muncitorești-țărănești.

Politica aventuristă a deviatori-

lor s-a manifestat cu tărie în domeniul formării fondului central de produse agricole al statului. În perioada când mai existau cotele obligatorii, ei au încălcat grosolan principiul cointeresării materiale a țărănimii, fixau prețuri la cote și la achiziții care nu acopereau nici cheltuielile de muncă ale producătorilor, nu voiau să țină seama dacă în unele zone s-au obținut recolte slabe din cauza calamităților naturale. Au mers cu impunerea planului de cultură până la gospodăria individuală a micului producător. Nu este de mirare că în asemenea condiții, unii producători agricoli nu mai aveau interes să cultive pământul, ceea ce a contribuit ca uneori să fim nevoiți să importăm grâu.

Călcind în picioare politica partidului, de întărire a alianței muncitorești-țărănești, grupul fracționist a recurs împotriva țărănimii, la mijloace represive, condamnate cu toată hotărârea de partid.

Numai după ce au fost înlăturați deviatorii din conducerea partidului și din funcțiile de răspundere pe linie de stat, s-a putut restaura politica justă a partidului de cointereseare materială a țărănimii la sporirea producției agricole. În august 1953 partidul și guvernul au trecut la aplicarea indicațiilor înțelepte ale tovarășului Gheorghiu-Dej de a pune, la baza relațiilor comerciale între stat și țărănie, contracte care să țină seama de interesele reciproce ale țărănimii și ale statului. În decembrie 1956 cotele au fost desființate, s-a generalizat sistemul contractelor încheiate prin bună învoială, între stat și țărănie, care are astfel un cumpărător sigur, la prețuri ferme și avantajoase.

La ce privește gospodăriile de stat, elementele fracționiste mergeau pe linia compromiterii și desființării lor, creindu-le nenumărate greutăți materiale și financiare în activitatea de producție, pentru a putea spune apoi, că statul ar fi „prost gospodar”.

Acum ne este mai clar ca oricând cite daune a adus grupul antipartinic maselor țărănești, întregului popor, statului democrat-popular.

Trebuie să vă spunem că nu a fost ușor de înlăturat această stare de lucruri, cu toate că elementele fracționiste aveau un nivel teoretic foarte redus și slabă capacitate organizatorică, nu cunoșteau țărănimea, problemele agriculturii și particularitățile țării noastre. Nu trebuie uitat că ei aveau o oarecare autoritate de vechi activiști, treceau drept lideri, pe baza unei false aureole create în timpul ilegalității în mod artificial, care nu corespundea cu inexistențele lor merite în mișcarea revoluționară.

De aceea demascarea lor a mers foarte greu. Își amintesc foarte bine tovarășii din conducerea partidului ce luptă grea au trebuit să ducă patru ani de zile. Numai la cite ședințe interminabile au luat parte!

Nu putem să nu subliniem cu această ocazie că tovarășului Gheorghiu-Dej îi revine meritul principal că aceste elemente contrarevoluționare au fost demascate și înlăturate. Dinsul, a dus în acest scop o luptă perseverentă, principială, plină de tăc și având grijă de a asigura unitatea partidului.

Nu mai după înlăturarea grupului antipartinic s-a putut trece la formarea de întovărășiri agricole, care au luat repede o mare amploare. Intr-un singur an — în 1952 au intrat în întovărășiri 84.000 de familii cu 187.000 de ha., ajungându-se în 1958 la 1.400.000 de familii, de trei ori mai multe decât erau în acel moment în gospodăriile colective, și numărul lor a continuat să crească până la 1.767.000 de familii în 1959.

Grupul antipartinic pretindea că dacă vom crea întovărășiri, țărăni vor fugi din gospodării colective în aceste forme inferioare. Masele țărănești au dovedit, ele însele, că de neînțelegere erau

asemenea afirmații. Pe măsură ce s-au convins din experiență proprie și din experiența gospodăriilor colective fruntașe de avantajele agriculturii socialiste, țărăni întovărășiți au trecut la gospodăriile colective, la început în număr mai restrâns, dar apoi tendința de transformare a întovărășirilor în gospodării colective a devenit o largă mișcare de masă.

Era și nefiresc să se întimple altfel, căci legile dezvoltării societății conduc nu la trecerea de la forme superioare la cele inferioare ci invers, de la forme inferioare la forme superioare. Viața a dovedit, într-un timp foarte scurt, justetea deplină a celor spuse de tovarășul Gheorghiu-Dej în Raportul la Congresul al III-lea al partidului, cu privire la desfășurarea procesului unic, neîntrerupt, de transformare a întovărășirilor în gospodării colective, de unire a gospodăriilor colective mici în gospodării mai mari, de întărire economică a gospodăriilor colective, proces care a dus la terminarea colectivizării.

Începînd de pe la sfârșitul anului 1958 și mai ales din 1959, orientarea țărănimii spre gospodăria colectivă a căpătat din ce în ce mai mult un caracter de masă, iar în lunile de după plinara din vara anului trecut, ritmul colectivizării a fost mereu mai rapid, pentru că — așa cum am mai spus — majoritatea țărănimii a trecut prin școala întovărășirilor, iar gospodăriile colective fruntașe au exercitat o imensă forță de atracție asupra întregii țărănimii.

Astăzi, în lumina experienței pe care o avem, putem spune că dacă n-am fi introdus forma întovărășirilor, n-am fi sărbătorit acum victoria colectivizării totale a agriculturii.

Înfăptuirea cu succes a transformării socialiste a satelor deschide posibilități nelimitate dezvoltării forțelor de producție în agricultură, creșterii producției și productivității muncii agricole, întăririi și dezvoltării întregii noastre economii socialiste, pentru ridicarea bunăstării poporului.

În desfășurarea procesului de colectivizare s-a ridicat o țărănie nouă, cum n-a mai cunoscut istoria țării noastre, o țărănie care, eliberată de exploatare, stăpîna pe rodul muncii sale, participă activ și conștient, în alianță cu clasa muncitoare, la conducerea statului.

Tovarăși,

În raportul său, tovarășul Gheorghiu-Dej a subliniat însemnătatea deosebită a reorganizării conducerii agriculturii, menită să schimbe din temelii vechiul sistem de conducere și să-l înlocuiască cu altul, care să corespundă etapei noi de dezvoltare a agriculturii socialiste.

Structura organizatorică a noului sistem de conducere, modul său de funcționare sînt astfel concepute încît asigură o conducere unitară, calificată și operativă, în stare să rezolve cu succes problemele mari și complexe ale producției agricole în condițiile agriculturii colectivizate. Caracteristica esențială a acestui mod nou de conducere constă în aceea că organele conducătoare de la Consiliul Superior și pînă la consiliile raionale sînt constituite din cele mai calificate cadre, cu o bogată experiență practică și care participă nemijlocit în procesul de producție în gospodării colective, gospodării de stat, stațiuni experimentale, S.M.T.-uri, pe întinsele ogoare ale patriei, acolo unde se hotărăște soarta producției agricole.

Chemații fiind în aceste organe, specialiști cei mai buni, oameni de știință, președinți de gospodării colective, cadre de conducere din unitățile agricole ale statului aduc cu ei cunoașterea profundă a problemelor producției, spiritul nou, creator și combativ, realizează un larg schimb de experiență asupra problemelor de bază ale agriculturii țării, regiunii și raionului, completîndu-se reciproc, elaborează și stabilesc normative,iau hotărâri privind buna desfășurare

a activității, în vederea îndeplinirii sarcinilor puse de partid și guvern în fața agriculturii.

După încheierea sesiunilor acestor organe, întorcîndu-se la locul de producție, ei sînt cei mai competenți să aducă la îndeplinire hotărârile luate.

O asemenea conducere a agriculturii nu putea fi exercitată în condițiile sistemului de pînă acum, moștenit de pe vremea cînd în agricultură, precumpănitoare era proprietatea individuală.

Principalul neajuns al vechiului sistem constă în aceea că marca majoritate a cadrelor de specialiști în agricultură erau imobilizați în birouri și obligați, prin stilul de muncă și metodele birocratice și funcționărești, să se ocupe mai ales de întocmirea de circulare, instrucțiuni, situații statistice și altele, fără o cunoaștere temeinică a realităților de pe teren. Și nu este de mirare că o astfel de activitate era cu totul lipsită de valoare practică.

În această lumină apare și mai evidentă însemnătatea măsurilor pe care partidul nostru le-a luat pentru îndreptarea spre unitățile productive a imensei majorități a specialiștilor, a oamenilor care prin pregătirea lor au misiunea de a fi sfătuitoari nemijlocite ai țărănimii colectiviste, organizatorii activi, pe baze științifice, ai producției noastre agricole.

Răspunzînd chemării partidului, mii de ingineri agronomi, zootehnicieni, medici veterinari, însuflețiți de spirit patriotic și pătrunși de adevărata lor menire, lucrează acum în gospodăriile colective, îi ajută pe colectivizii în aplicarea metodelor agrozootehnice înaintate, în organizarea rațională a producției, contribuind cu toată capacitatea lor la creșterea producției agricole, la dezvoltarea și consolidarea gospodăriilor colective, la ridicarea întregii agriculturii și înflorirea patriei noastre socialiste.

La rîndul lor colectivizii, care vîd în activitatea neobosită a specialiștilor un sprijin deosebit de important la dezvoltarea gospodăriei, îi înconjoară cu dragoste și le creează condiții de muncă și de trai corespunzătoare.

Avem deplina convingere că inginerii agronomi, zootehnicienii, medicii veterinari, hortivitecultorii, mecanizatorii vor răspunde cu cinste încrederii partidului, guvernului, țărănimii colectiviste, punîndu-și toate cunoștințele și întreaga lor putere de muncă în slujba măreței cauze de ridicare la un nivel mereu mai înalt a agriculturii noastre socialiste.

O dată cu măsurile pentru o mai bună repartizare și folosire a cadrelor de specialiști în agricultură — după cum s-a arătat — este necesară o temeinică îmbunătățire a învățămîntului agricol de toate gradele, care să asigure creșterea numărului de cadre, înarmarea lor cu bogate cunoștințe de specialitate, corespunzător nevoilor agriculturii socialiste.

În legătură cu aceasta trebuie subliniat în mod deosebit importanța pe care o are în cadrul măsurilor de îmbunătățire a învățămîntului agricol legarea lui tot mai strînsă de practica și experiența înaintată din marile unități de producție ale agriculturii socialiste, organizarea temeinică a pregătirii teoretice și a practicii în producție a studenților și elevilor.

Organizarea învățămîntului agrozootehnic de masă are o imensă importanță pentru ridicarea nivelului de cunoștințe de specialitate a întregii țărănimii colectiviste, ceea ce va influența nemijlocit dezvoltarea producției agricole vegetale și animale.

Nu mai în acest fel se vor putea rezolva problemele mari și complexe ce stau în fața agriculturii noastre socialiste

Tovarăși,

Terminarea colectivizării agriculturii este rodul alianței de nezdruccinat între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, alianță

(Continuare în pag. 4-a)

Lucrările sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale

Cuvîntul tovarășului Alexandru Drăghici

Tovarăși deputați și deputate, tovarăși invitați la această sesiune extraordinară a Marii Adunări Naționale,

Sînt întru totul de acord cu expunerea prezentată de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în cadrul actualei sesiuni extraordinare a Marii Adunări Naționale. Conținutul expunerii oglindește politica justă a partidului nostru pentru dezvoltarea forțelor de producție socialiste în etapa actuală de construire a socialismului în patria noastră.

Prin încheierea cu succes a operei de transformare socialistă a agriculturii, relațiile de producție socialiste au învins definitiv și la sate. Această victorie de importanță istorică se datorește aplicării cu consecvență de către partidul nostru a învățăturii leniniste cu privire la transformarea socialistă a agriculturii. Ea demonstrează încrederea nețărmurită a țărănimii muncitoare în politica înțeleaptă a partidului, creșterea conștiinței socialiste a țăranimii, întărirea continuă a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare, ca rezultat al politicii înțelepte a partidului nostru, al muncii organizatorice desfășurate de organele și organizațiile de partid și al muncii devotate a activiștilor de partid.

Prin înfăptuirea colectivizării agriculturii țărănimia noastră muncitoare, care în trecut, sub regimul burghez-moșteresc era crunt exploatată și trăia în neagră mizerie, a pășit astăzi pe o nouă cale care îi asigură o viață îmbelsugată și fericită.

Propunerile prezentate în legătură cu reorganizarea conducerii actuale a agriculturii, exprimă preocuparea permanentă a conducerii partidului nostru și în special a tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej pentru a asigura acesteia o conducere strîns legată de problemele practice, potrivit necesităților actualei etape de dezvoltare.

Reorganizarea conducerii agriculturii de sus și pînă jos reprezintă o schimbare fundamentală a metodelor și stilului de muncă. Noua formă de conducere propusă va asigura o conducere științifică, competentă, pe toate treptele, a întregului proces de producție agricolă, ceea ce va avea ca urmare consolidarea organizațională și economică a unităților socialiste din agricultură.

Consiliul superior al agriculturii, consiliile agricole regionale și raionale constituie o formă superioară de conducere tocmai pentru faptul că din aceste organe vor face parte un număr mare de cadre dintre cele mai capabile, cu o înaltă calificare, care muncesc direct în unitățile unde se hotărăște soarta producției agricole, asigurînd astfel o conducere directă, operativă, concretă și eficientă.

Tovarăși,

În realizarea sarcinilor prevăzute de Directivele Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Român în legătură cu dezvoltarea bazei tehnico-materiale a socialismului, un rol important revine industriei petrolului și chimiei, precum și transporturilor și telecomunicațiilor, ca ramuri importante ale economiei noastre socialiste.

Deoarece răspund în Consiliul de Miniștri de aceste sectoare, aș vrea să mă refer în cele ce urmează la aportul pe care l-a adus și pe care trebuie să-l aducă industria chimică și transporturile la dezvoltarea producției agricole. Conducerea partidului și guvernului a acordat și acordă o atenție deosebită dezvoltării unei puternice industrie chimice moderne, care să permită valorificarea din plin a resurselor naturale ale țării,

pentru a asigura astfel agriculturii tot ceea ce îi este necesar în vederea realizării în cel mai scurt timp posibil a unui belșug de produse agro-alimentare.

Ca urmare a aplicării consecvente a liniei partidului în domeniul dezvoltării industriei chimice s-a ajuns ca în anul 1961 valoarea producției globale a acesteia să crească de 14 ori față de anul 1938. Această creștere importantă a producției chimice s-a realizat în urma construirii pînă în anul 1961 a 22 combinate și uzine chimice și a 60 instalații și secții noi în uzinele existente.

În anul 1961 s-a înregistrat o creștere a producției față de 1948 de peste 470 ori la îngrășăminte chimice, de 234 ori la antidăunători, de 32 ori la amoniac, creșteri importante obținîndu-se și la alte produse.

În anul 1962 industria chimică va livra agriculturii 620 mii tone îngrășăminte chimice și aproximativ 15 mii tone antidăunători.

Pentru viitor, industria chimică, pe baza sarcinilor stabilite de Directivele Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Român, va înregistra o creștere importantă în producția îngrășămintelor chimice, astfel că în anul 1965 va ajunge la o producție de 2.000.000 tone îngrășăminte azotoase și fosfatice (adică 500.000 tone exprimat în substanță activă).

Descoperirea în ultimul an a unor importante zăcăminte de săruri de potasiu în Moldova, deschide perspectiva ca după anul 1965, cînd toate lucrările miniere vor fi terminate, să fie asigurate din producție proprie și îngrășămintele de acest fel.

În producția de îngrășăminte chimice și antidăunători din țara noastră s-au obținut reale îmbunătățiri. În ultimii ani s-au produs îngrășăminte cu o concentrație mai mare în substanță activă, îngrășăminte granulate și antidăunători cu eficacitate sporită.

Folosirea îngrășămintelor chimice și a antidăunătorilor constituie o necesitate pentru obținerea unor sporuri importante de produse agricole. Experiența de pînă acum dovedește eficacitatea și rentabilitatea folosirii raionale a îngrășămintelor. Astfel, la G.A.C. Cornești, pe sol podzol, producția de porumb a fost de 4094 kg. la ha. pe teren neîngrășat, pe cînd prin folosirea unei cantități de 150 kg. azotat de amoniu la ha. producția a crescut la 5913 kg. la ha., adică cu 44 la sută, iar cu 300 kg. azotat la ha. producția a crescut la 6539 kg. la ha., adică cu 60 la sută.

— La G.A.S. Livada din regiunea Maramureș, pe podzol degradat, administrîndu-se 150 kg. azotat de amoniu și 120 kg. superfosfat la ha. s-a obținut un spor de recoltă față de terenul neîngrășat de 1500 kg. porumb, ceea ce înseamnă că la 1 kg. substanță activă s-a obținut un spor de 19 kg. porumb.

— De asemenea la G.A.S. Oarda — Hunedoara, pe aluviune podzolică s-a obținut o creștere de 37 la sută la porumb cu 150 kg. azotat de amoniu la ha. și de 64 la sută cu 300 kg. azotat de amoniu la ha.

— La culturi de grîu de toamnă, pe un teren îngrășat cu 150 kg. azotat de amoniu și 300 kg. superfosfat la ha. s-a obținut o producție de 3220 kg. față de 2500 kg. la ha. pe un teren neîngrășat, sporul de recoltă fiind de peste 700 kg.

— La G.A.S. Bucșani din regiunea București, la cultura de grîu folosindu-se 100 kg. azotat de amoniu s-a obținut un spor de 600 kg. grîu la ha., adică cu 1 kg. de îngrășămint

s-a obținut un spor de 6 kg. grîu.

Aplicarea îngrășămintelor chimice la culturile de plante tehnice conduce la rezultate favorabile importante. Astfel, la 1 kg. azotat de amoniu s-a obținut un spor de recoltă de 69 kg. cartofi, sau 36 kg. sfeclă, sau 7 kg. tutun.

— La G.A.S. „Octombrie Roșu” din regiunea Brașov, la cultura de sfeclă de zahăr, folosindu-se 35 kg. substanță activă azot și fosfor la ha. a rezultat un spor de 5.175 kg., adică pentru 1 kg. îngrășămintă substanță activă — 148 kg. sfeclă.

Pentru combaterea dăunătorilor din agricultură, industria chimică livrează cantități importante de insecticide și fungicide. În anii viitori se vor obține insecticide selective cu eficacitate mărită și erbicide care vor fi folosite în culturile de grîu și porumb pentru plivitul chimic.

Ca să ne dăm seama de importanța folosirii insecticidelor în combaterea dăunătorilor este bine să ne amintim ce pagube enorme provocau în trecut invaziile de lăcuste. Prin folosirea largă a insecticidelor, sîntem în măsură să înălțăm cu totul asemenea calamități cu cheltuieli minime.

În asemenea condiții cu insecticide în valoare de 192 lei se poate asigura la ha. o recoltă în valoare de cca. 2000 lei.

Combătîndu-se cu insecticide larvele cărăbuzului de Dobrogea de către G.A.C. „Mareea Vodă” din regiunea Dobrogea, pe o suprafață de 133 ha. porumb s-a obținut o producție medie de 2.637 kg. la ha. față de 1.045 kg. cît s-a obținut pe o țărță învecinată care nu a fost tratată.

Se știe că una din condițiile pentru valorificarea la prețuri suplimentare a fructelor la export este aceea ca ele să nu fie atacate de dăunători și de boli. Din analiza economică făcută în raionul Bistrița rezultă că dacă stropirea la meri se aplică la timp și în mod corect se obțin venituri suplimentare de peste 10.000 lei la ha. numai din diferența de calitate a fructelor.

Aplicarea la timp a tratamentelor pentru combaterea bolilor și dăunătorilor din livezi și vii prin metoda avertizării contribuie atît la sporirea recoltelor și îmbunătățirea calității acestora, cît și la reducerea cheltuielilor efectuate. Metoda avertizărilor în protecția plantelor permite să se reducă 3—4 tratamente anuale la livezi și 1—2 tratamente la vii. Prin reducerea unui singur tratament, numai în podgoria Odobești se realizează economii de peste 4.000.000 lei. Prin urmare combaterea rațională a bolilor și dăunătorilor este pe deplin realizabilă, fiecare leu cheltuit pentru protecția plantelor aducînd venituri suplimentare de pînă la 10 lei, iar în unele cazuri chiar mai mult.

Pentru sectorul zootehnic al agriculturii, industria chimică livrează 72 sortimente de medicamente pentru combaterea bolilor parazitare și a celor contagioase la animale, diferiți stimulatori de creștere și produse pentru îmbogățirea furajelor în vitamine și proteine. În acest scop s-a mărit producția de medicamente de uz proteinar și s-a pus în funcțiune primă unitate de drojdie furajeră din leșii reziduale de la fabricarea celulozelor.

Prin folosirea stimulatorilor de creștere (antibiotice și vitamine) se obține un spor de greutate la purcel de 10—14 la sută; la păsări de 13—15 la sută și la miel sugari de 11 la sută, contribuînd totodată și la scăderea mortalității. Folosirea cu succes a îngrășămintelor chi-

mice, a insecticidelor, fungicidelor, erbicidelor și a stimulatorilor de creștere în condițiile agriculturii noastre socialiste a devenit astăzi posibilă întrucît unitățile agricole dispun de cadre de specialitate cu înaltă calificare, cadre care sînt în măsură să asigure aplicarea mijloacelor agrochimice în mod științific, lucru ce nu era posibil a se realiza de către țărani care își lucrau în mod individual pămînturile.

Problemele principale care stau astăzi în fața industriei chimice în domeniul produselor pentru agricultură sînt pe de o parte realizarea producției în volumul prevăzut de Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. și pe de altă parte îmbunătățirea continuă a calității produselor, realizarea de sortimente concentrate și cu conținut de mai multe substanțe active, potrivit speciilor solurilor din țara noastră. Va trebui dată o atenție deosebită dezvoltării în timp cît mai scurt a producției de îngrășăminte azotoase care în momentul de față sînt într-un raport necorespunzător față de îngrășămintele fosfatice. Va trebui extinsă producerea de îngrășăminte granulate care permit o mai bună manipulare și aplicare.

Industria chimică are, de asemenea, sarcina să rezolve realizarea de produse eficiente pentru combaterea buruienilor în culturile de porumb, necesare îndeosebi la plivitul chimic, care va elimina munca atît de grea a prășitului.

Tovarăși,

Dezvoltarea impetuoasă a economiei naționale în anii construcției socialiste a determinat și o creștere a activității în transporturi și telecomunicații.

Transporturile au făcut față cu succes creșterii producției industriale și agricole. Transporturile de produse agricole vegetale reprezintă în anul 1962 pentru grupele de produse cereale și sfeclă de zahăr circa 7 la sută din volumul total de transport, ele fiind concentrate în majoritate pe o perioadă scurtă din an.

În cadrul campaniilor de însămințări și de strîngere a recoltelor, întreprinderile de transport au asigurat mijloacele necesare pentru efectuarea transporturilor de cereale în condiții optime, lucru ce a fost posibil prin pregătirea din timp a parcului de vagoane și autocamioane.

În ultimii ani s-a realizat telefonizarea tuturor gospodăriilor agricole de stat, a stațiilor de mașini și tractoare și a unui număr de gospodării agricole colective, s-au asigurat cu prioritate legături telefonice unităților agricole în campaniile de însămințări și de strîngere a recoltelor.

În transportul auto s-a realizat o creștere continuă a parcului de exploatare, potrivit cerințelor crescînde de transport.

Pentru a se dota parcul de transport auto și de tractoare cu anvelope necesare, în acest an va intra în funcțiune noua uzină de anvelope de la

Popești Leordeni, care va avea o producție anuală de 1.000.000 buc. anvelope. Tot în acest an vor intra în funcțiune instalațiile de cauciuc sintetic de la Combinatul chimic Onești, care în anul 1965 vor produce la întreaga capacitate — 50.000 tone pe an, eliminîndu-se pînă aceasta importul de cauciuc sintetic.

Realizările din primii doi ani ai planului de șase ani și planul pe anul 1962 arată că în cadrul industriei petrol-chimice, în transporturi și telecomunicații, există condiții pentru ducerea la îndeplinire a sarcinilor trasate prin Directivele celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român.

Pentru aceasta este însă necesar ca toți lucrătorii din aceste sectoare ale economiei să-și îndrepte eforturile spre rezolvarea principalelor probleme ce stau în fața lor.

Astfel, în industria chimică va trebui să se urmărească cu toată atenția îndeplinirea obligațiilor privind livrarea către agricultură a produselor prevăzute în planul de 6 ani și pentru aceasta fiind necesar a se urmări îndeosebi:

— întocmirea la termenele prevăzute în plan a documentațiilor tehnice pentru noile investiții;

— darea în producție a noilor instalații și unități industriale la termenele sau chiar înainte de termenele prevăzute în plan;

— realizarea în timpul cel mai scurt a capacităților și a indicilor tehnico-economici prevăzuți în proiectele noilor instalații;

— extinderea tehnicii noi la unitățile existente prin utilizarea experienței cîștigate la instalațiile moderne și folosirea rezervelor interne ale instalațiilor în funcțiune, în vederea măririi eficacității economice a acestora și a creșterii productivității muncii;

— realizarea de către industria de petrol a sortimentelor de carburanți și lubrifianti de calitate superioară, necesare agriculturii și aprovizionarea la timp și în cantități suficiente a unităților agricole socialiste.

În transporturi este necesar:

— Să se ia măsuri organizatorice pentru satisfacerea ritmică a cerințelor beneficiarilor de transport în timpul campaniilor de lucru, pentru ca astfel să se asigure transportul la timp și în bune condiții a produselor agricole.

Tovarăși,

Cunoscînd rolul important al industriei chimice, al transporturilor și telecomunicațiilor, în cadrul dezvoltării multilaterale a economiei naționale, muncitorii, tehnicienii și inginerii din aceste ramuri, urmînd directivele partidului și guvernului nostru, vor îndeplini cu cinste sarcinile mărețe ce le revin, aducînd astfel contribuția lor la dezvoltarea agriculturii socialiste, la marea operă de desăvîrșire a construirii socialismului în patria noastră.

(Cuvîntarea a fost subliniată prin puternice aplauze).

Cuvîntul tovarășului Chivu Stoica

(Urmare din pag. 3-a)

făurită și cîlită în luptele pentru pămînt, libertate și socialism. O dată cu aceasta „în Republica Populară Romînă — așa cum se arată în raportul prezentat — socialismul a învins definitiv la orașe și sate”. Se deschid mărețe perspective pentru un nou și puternic avînt creator al poporului muncitor care, însuflețit de patriotism fierbinte, este hotărît să înalțe tot mai sus edificiul socialismului în patria noastră.

Clasa muncitoare, țărănimia colectivă, intelectualitatea sînt tot mai strîns unite în jurul gloriosului nostru partid, al Comitetului său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, care rezolvă în spiritul marxism-leninismului problemele desăvîrșirii construcției socialiste și creării premiselor pentru trecerea treptată la comunism.

Votez cu toată încrederea adoptarea Raportului prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej și a proiectului de lege supus Marii Adunări Naționale. (Cuvîntarea a fost subliniată cu puternice aplauze).

Lucrările sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale

Cuvîntul tovarășului Leonte Răutu

Tovarăși deputați și invitați,

Caracterul neobișnuit al sesiunii noastre, la care participă, alături de deputații Marii Adunări Naționale, mil de lucrători din agricultură veniți din toate regiunile țării, se datorează însemnătății excepționale a evenimentului istoric pe care-l sărbătorim: strălucita victorie a socialismului la sate, încheierea colectivizării agriculturii.

Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a făcut bilanțul uriașei activități desfășurate cu tenacitate și abnegație, timp de 13 ani, de organele și organizațiile noastre de partid, de organele de stat, de activul și membrii de partid, de oamenii muncii de la orașe și sate, pentru înfăptuirea acestei victorii, prin care în societatea noastră se lichidează diversitatea de formații social-economice și se făurește economia socialistă unitară, bazată în întregul ei pe relații socialiste de producție.

Cei ce participă la sesiunea noastră au recunoscut cu bucurie și îndreptățită mîndrie, în acest minunat bilanț și o parte din propria lor muncă, din propriile lor străduințe.

În activitatea depusă pentru construirea socialismului la sate s-au manifestat din plin trăsăturile caracteristice ale partidului nostru: fidelitatea nestrămătată față de teoria marxist-leninistă, față de adevărurile ei universale valabile, unită cu spiritul profund creator, străin oricărui dogme, întemeiat pe cunoașterea aprofundată a realității, a cerințelor dezvoltării sociale, potrivit condițiilor concrete ale țării noastre.

La plenara din martie 1949, tovarășul Gheorghiu-Dej, expunînd programul de luptă al partidului pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare și transformarea socialistă a agriculturii, sublinia, ca idee călăuzitoare a acestui program, că „socialismul nu se poate construi numai la oraș. Sarcina construirii socialismului și a înlăturării exploatarei capitaliste se pune la țară, ca și la oraș. Construirea socialismului cuprinde și transformarea socialistă a agriculturii... trebuie să mergem pe calea înlăturării contradicției care apare în împrejurările cînd la orașe se dezvoltă socialismul, în timp ce la țară rămîne predominantă mica gospodărie individuală”.

Construirea socialismului la sate nu e un lucru ușor: aceasta este sarcina cea mai complexă a revoluției socialiste. La orașe sarcina lichidării capitalismului este ușurată de faptul că însuși capitalismul pregătește condițiile trecerii la socialism, în industrie, datorită concentrării mijloacelor de producție în mîinile unui număr restrîns de capitaliști, cit și concentrării în marile întreprinderi industriale a unor mase de muncitori învățați să muncească în comun, să acționeze unit, hotărît și organizat.

De aceea, în țara noastră, curînd după cucerirea întregii puteri de către oamenii muncii, s-a putut înfăptui într-o singură zi naționalizarea industriei, transformarea ei în bun comun al poporului.

Cu totul altfel stau lucrurile la țară, deoarece, așa cum spunea Lenin, „să faci dintr-o dată ca o agricultură bazată pe gospodării individuale să devină o agricultură colectivă și să capete forma de mare producție pe scara întregului stat, să înfăptuiești într-o dată, într-un timp scurt, acest lucru este desigur cu neputință”.

Dar oricît de complexă și de dificilă ar fi această sarcină, realizarea ei este obiectiv necesară, obiectiv obligatorie pentru triumful socialismului. Nu pot fi neglijate vreme îndelungată existența pe de o parte a unei industrii socialiste, a transporturilor socialiste, a sistemului financiar bancar socialist, iar pe de altă parte, a micii producții de mărfuri în agricultură; orînduirea populară nu se poate sprijini vreme îndelungată pe aceste două baze social-economice, profund diferite.

Să ne imaginăm în ce stare s-ar fi găsit astăzi economia noastră națională, societatea noastră, întreaga viață a poporului, dacă mica producție de mărfuri ar fi continuat să predomine în agricultură.

Mica producție de mărfuri nu poate folosi tehnica înaintată, cuceririle științei, nu poate utiliza în mod rațional forțele de muncă; ea înseamnă înapoiere, producții scăzute, nivel scăzut de viață pentru majoritatea țărănimii.

Ea înseamnă menținerea unor grave piedici în calea dezvoltării industriei, deoarece nici mica gospodărie țărănească, parcelară și nici gospodăria chibaburească nu sînt în stare să asigure aprovizionarea cu materie primă a industriei socialiste în furtunoasă dezvoltare, nu pot face față cerințelor sporite de consum legate de creșterea numerică a proletariatului, dezvoltarea orașelor, sporirea populației. Și, în sfîrșit, existența micii producții de mărfuri, cu caracterul ei haotic, împiedică organizarea planificată a întregii economii, dezvoltarea ei proporțională, armonioasă.

Pe plan social, mica producție de mărfuri generează capitalismul „în mod spontan și în proporție de masă”. Ea alimentează neconștient rîndurile celei mai numeroase, celei mai hrăpărețe clase capitaliste, — chibaburimea, — exploatarea nemiloasă a maselor țărănești, dușmană înverșunată a puterii populare. Cu alte cuvinte, cită vreme există mica producție de mărfuri, pozițiile capitalismului nu pot fi definitiv lichidate, după cum nu poate fi definitiv lichidată primejdia restaurării vechilor rînduiri.

Partidul nostru a arătat de la început că există un singur drum pentru victoria deplină a socialismului: lichidarea definitivă a exploatarei omului de către om, trecerea treptată de la mica producție de mărfuri la marea agricultură socialistă. Este meritul partidului, al conducerii sale în frunte cu tovarășul Gheorghiu-Dej, de a fi trasă și fundamentată științific, călăuzindu-se după genialul plan cooperatist al lui Lenin, căile transformării socialiste a agriculturii în țara noastră.

Acum, după 13 ani, în lumina experienței istorice dobîndite, putem aprecia pe deplin justetea liniei elaborate de partid, linie întemeiată pe întărirea continuă a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, pe îngrădirea economică a chibaburimii în scopul eliminării ei treptate, pe munca răbdătoare de convingere a țărănimii muncitoare și folosirea treptelor intermediare în vederea trecerii la gospodăria agricolă colectivă, pe o permanentă preocupare pentru crearea bazei tehnice și pregătirea cadrelor de specialiști, necesari agriculturii socialiste, pe dezvoltarea sistematică a schimbului de mărfuri între oraș și sat, pe baza cointeresării materiale a țărănimii muncitoare în sporirea producției agricole.

Așa cum nu o dată s-a întimplat în îndelungata istorie a mișcării muncitorești revo-

luționare, această linie s-a afirmat și a învins în lupta dură, neabătută împotriva dușmanilor ei.

Dacă vom analiza linia pe care grupul antipartinic Pauker-Luca a contrapus-o liniei leniniste a partidului, dacă o vom deslășui de spolia demagogiei, a frazelor pseudo-radicalice, pseudo-revoluționare, vom vedea că această politică aventuristă, antisocialistă în esența ei, era îndreptată tocmai împotriva elementelor fundamentale ale politicii partidului la sate, așa cum au arătat și alți vorbitori, activitatea lor provocatoare în domeniul relațiilor între stat și țărănime — cote, prețuri, ș.a.m.d. — ducea la subminarea cointeresării materiale a țărănimii, punea în primejdie însăși alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, temelia puterii populare. În ce privește transformarea socialistă a agriculturii, ei căutau să împingă lucrurile, spre încălcări grosolane ale liberului consimțămînt al țărănimii muncitoare, spre sărirea peste etape, spre nesocotirea formelor intermediare de trecere spre gospodăria colectivă.

Nu am făcut parte în acea vreme din Biroul Politic, dar, prin munca pe care o îndeplineam, am cunoscut multe din aspectele acțiunii organizate de Ana Pauker pentru a zădărnici trecerea la formarea întovărășirilor agricole. Îmi amintesc de o sedință, unde fiind aspru criticată pentru că vreme îndelungată a ținut închis în sertar statutul model al întovărășirilor fără să-l fi dat publicității, ea a ajuns să afirme, drept justificare, că n-ar fi găsit, chipurile, hirtia necesară pentru tipărirea acestui statut!

Ce urmări a avut sabotarea înființării întovărășirilor de către grupul Pauker-Luca, care a folosit în acest scop pîngiile pe care le acăparase în conducerea de partid și de stat, se poate vedea din dinamica dezvoltării sectorului socialist al agriculturii în primii ani.

Departate de a fi stimulat mișcarea de masă spre gospodăria colectivă, așa cum pretindeau Pauker și Luca, neîndeplinirea hotărîrilor partidului privind formarea întovărășirilor a determinat o dezvoltare extrem de înceată a procesului de transformare socialistă a agriculturii, aproape o stagnare care la s-a pus capăt abia atunci cînd grupul antipartinic a fost zdrobit și s-a luat curs spre înființarea de întovărășiri agricole (1952).

Faptele la care ne referim au rămas astăzi de domeniul trecutului, dar este util și necesar ca ele să fie rememorate pentru a se arăta cum a luptat partidul pentru aplicarea liniei sale leniniste, înfrîngînd acțiunile criminale ale dușmanilor ei; cit de justă, realistă, profund gîndită s-a dovedit a fi politica partidului nostru, exemplul de contribuție creatoare la tezaurul comun de gîndire și practică revoluționară al mișcării comuniste.

Țărănimea muncitoare a urmat cu încredere partidul care și-a aplicat politica neabătut, an de an, fără a forța lucrurile, dar și fără a bate păsul pe loc, determinînd creșterea continuă a sectorului socialist al agriculturii, lichidarea definitivă a exploatarei omului de către om în țara noastră, mari succese în construcția economică, victoria socialismului la sate.

Drapelul socialismului flutură biruitoare deasupra orașelor și satelor noastre!

Am aflat că ziarul englez „Times”, publicînd relatarea despre sesiunea noastră a trimisului său special la Bucu-

rești, remarcă satisfacția care domnește aci în legătură cu faptul că în România, „în ciuda colectivizării, producția nu a avut de suferit”. „Acest lucru — menționează ziarul — este un succes și probabil și motivul pentru încrederea lor față de viitor”.

În aprecierile ziarului britanic, aproape totul este exact. O corectură se impune însă: producția agricolă nu numai că nu a avut de suferit dar a crescut continuu, și aceasta nu „în ciuda”, ci tocmai datorită colectivizării agriculturii, datorită faptului că țărănimea a pășit pe calea socialismului; iar ceea ce s-a realizat pînă acum în privința creșterii producției agricole este numai un început.

Tovarăși,

Socialismul nu determină numai avîntul economic, el este și aducător de lumină, deschizător de noi orizonturi minții omenești. Dezvoltînd opera de făurire și conștientare a economiei socialiste, partidul s-a preocupat cu neslăbită atenție de revoluția culturală, de formarea conștiinței socialiste a maselor, de educarea omului nou, participant activ și conștient la construirea noii orînduirii. Aceasta este o sarcină deosebit de complexă, care nu poate fi rezolvată decît printr-o muncă îndelungată și perseverentă. Înființarea revoluției în conștiința oamenilor, treptata lichidare a mentalităților și obiceiurilor vechi, care nu mai corespund relațiilor noi, socialiste, constituie unul din obiectivele principale ale activității partidului în procesul de desăvîrșire a construcției socialismului.

Recent, revista „Lupta de clasă” a întreprins un studiu deosebit de interesant și instructiv cu privire la stările de lucruri dintr-un sat, care în 1938 a format obiectul unei monografii inițiate de Institutul Social Român. Este vorba de satul Perieți, din regiunea București, al cărui reprezentanți se află alături de noi în această sală.

Autorii monografiei descriau sărăcia îngrozitoare din acest sat, pe care-l denumeau „pîldă fericită de felul cum nu ar trebui să fie un sat românesc”. De bună seamă, ei aveau dreptate, deoarece pe atunci aproape două treimi din terenul arabil al satului se afla în stăpînire a șapte moșieri, în timp ce marea majoritate a gospodăriilor țărănești se zbăteau în „cea mai oarbă mizerie”.

În acest studiu monografic nu se spune nimic despre cărți, biblioteci, cititori de ziare. Explicația o dau înșiși autorii, scriînd că țărănul „nu se va gîndi niciodată la carte atînci cînd trupul lui e ros de foame”.

Azi pe meleagurile acestui sat se află o gospodărie colectivă înfloritoare. Toți cei 580 de copii de vîrstă școlară merg la școală, satul este electricizat, are cîmin cultural, două biblioteci, echipe artistice, cinematograful, sute de abonați la ziare, aproape 200 de aparate de radio, numeroase televizoare. Exemplul acesta, unul din mille din cite s-ar putea da, reflectă roadele minunate ale muncii partidului și statului nostru pe tărîmul rîspîndirii culturii.

Înaintea pînă și abecedarul era un lux. Scriitorul Geo Bogza nota într-un reportaj din anul 1933: „...5 lei înseamnă o piine. O piine e o zi de viață. Cîte pîini, cîte zile de viață trebuie să smulgă din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii gîndesc: tablita — 4 pîini; geografica — 8 pîini; abecedarul — 7 pîini”. Astăzi toți copiii din clasă I pînă în a VII-a pri-

mesc gratuit manualele școlare. Tineretul de la sate deopotrivă cu cel de la orașe beneficiază de învățămîntul general de 7 ani. În actualul an școlar, în clasele V—VII din mediul rural învață de 10 ori mai mulți elevi decît în 1938.

Cele aproape 8.000 de biblioteci de la sate au peste 3 milioane de cititori. Tirajul ziarelor și revistelor rîspîndite la sate se ridică la aproape 2.700.000 exemplare. Numărul instalațiilor cinematografice este de peste 30 de ori mai mare decît în 1938 — iar al căminelor culturale și caselor de citit de aproape 12 mi.

Setea de cultură, dragostea de frumos își găsesc expresia în amploarea pe care a luat-o în țara noastră mișcarea artiștilor amatori. La concursul pe țară al formațiilor de amatori din anul trecut, satele noastre au participat cu peste 19 mi de coruri, echipe de dansuri, brigăzi artistice de agitație, formații instrumentale.

Întreaga bogăție de mijloace ale muncii culturale trebuie din plin folosită pentru a răspunde exigențelor spirituale ale satului nou colectivizat. Întreaga muncă cultural-educativă la sate trebuie să stimuleze și să dezvolte în conștiința maselor țărănimii spiritul colectiv, dragostea și devotațiunea față de muncă și față de avutul obștesc, patriotismul înflăcărat, să contribuie activ la lichidarea concepțiilor și deprinderilor înapoiate, să sporească tot mai mult rolul judecării opiniei publice, înriurirea educatoare a colectivității.

Pentru continua dezvoltare a activității culturale-educative la sate, dispunem de o mare forță — intelectualitatea satelor. Și în această privință, satul nostru a devenit de nerecunoscut.

Cine erau înainte intelectuali satelor, în afara unui număr cu totul insuficient de învățători, care își duceau cu abnegație, adeseori cu eroism, munca de apostolat cultural, a unui număr infim de medici? Notarii, percepșorii, administratorii de moșii, pentru care lăcașul de „cultură” preferat era — după nimerita expresie a unui vorbitor — cîrciuma din sat.

Astăzi avem în mediul rural aproape de două ori și jumătate mai multe cadre didactice decît în 1938, de aproape 5 ori mai mulți medici, de peste 8 ori mai mulți specialiști în agricultură cu studii superioare.

Alături de ei, intelectualitatea de la orașe este chemată să aducă o contribuție tot mai mare la înflorirea vieții culturale în satele noastre. Există frumoase rezultate și în această privință, dar sînt încredințat că nu voi greși afirmînd că țărănimea noastră colectivă dorește să vadă mai des în mijlocul ei oameni de știință și cultură, poeți și prozaatori, artiști renumiți. La sate, aceștia vor avea înalta satisfacție de a înființa un public receptiv, sensibil, entuziast, avid de cunoștințe, dornic să-și însușească comorile științei și culturii.

În Raportul prezentat sesiunii, organizarea învățămîntului agrozootehnic de masă este caracterizată drept una din cele mai importante și urgente sarcini ale momentului de față.

Armata de lucrători din agricultura socialistă trebuie să aibă nu numai ofițeri pregătiți, ci și soldați bine instruiți, înarmați cu cuceririle științei moderne, cu metodele agrozootehnice înaintate, verificate în practică.

Este limpede că astfel de sarcini nu pot fi îndeplinite de

Lucrările sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale

Cuvîntul tovarășului Leonte Răutu

(Urmare din pag. 5-a)

sistemul actual al așa-numitelor școli profesionale agricole, necorespunzătoare necesităților noi nici prin profilul lor, nici prin numărul infim al celor pe care-l pregătesc. Inutilitatea acestor școli, semnalată de mult de lucrătorii de pe teren, a fost înțeleasă cu mare înțelegere de Ministerul Agriculturii.

Propunerile prezentate de conducerea de partid și de stat au un caracter larg, realist și totodată îndrăzneț. Este vorba, după cum vă este cunoscut, de organizarea unui sistem de învățământ care să cuprindă masa de țărani colectivizati esalonat pe 3 ani și funcționând în intervalul dintre campaniile agricole de toamnă și cea de primăvară.

Cercurile agrozootehnice de masă vor fi conduse de specialiști agricoli, vor dispune de programe și manuale elaborate de cele mai competente cadre din toate ramurile agriculturii.

Rezultatele unui astfel de învățământ se vor materializa în producții sporite, în veniturile mai mari ale gospodăriilor colective și ale țăranilor colectivizati.

Țărănimea colectivizată manifestă un puternic interes pentru cunoștințele agricole. Mulți țărani muncitori frecventează cursurile agrozootehnice de masă existente, cu toate imperfecțiunile de care acestea suferă în prezent. La sate au o mare căutare cărțile de popularizare a științei agricole, a experienței unităților socialiste fruntase. Numai în anul 1961 au anăruit 200 de titluri de cărți și de broșuri de acest fel, cu un tiraj de peste 4.500.000 exemplare.

Pentru a răspunde interesului țăranimii, pentru a asigura eficacitatea deplină a învățământului agrozootehnic de masă, așa cum este conceput în propunerile ce v-au fost prezentate, va fi necesar ca atât Consiliul Superior al Agriculturii, cât și sfaturile populare și consiliile agricole regionale

și rationale să se preocupe din timp de crearea tuturor condițiilor necesare funcționării perfecte a acestor cursuri începând din toamna anului curent. Buna organizare și funcționare a lor trebuie să se afle și în atenția dv. permanentă, tovarăși președinți de gospodării colective.

Trebule combătută rutina, închistarea care se mai manifestă în acest domeniu. Nu de mult, direcția generală de resort din Ministerul Învățământului și Culturii și-a pus în gând să reducă aproape la jumătate volumul de cunoștințe agricole predate în clasele V și VI ale școlilor elementare din mediul rural, și aceasta tocmai în momentul când se pune cu toată ascutimea problema introducerii în școlile de cultură generală a unui studiu temeinic și serios al cunoștințelor agricole. Iată ce înseamnă să rămii iremediabil în urma vieții, să nu îți seama de cerințele ei!

Patriotul și omul de știință care a fost Ion Ionescu de la Brad, scria: „Noi sintem din școala aceia care... de la practică se ridică la teorie și care nu admite decît teoria ieșită din practică și rezemată pe practică. De aceea la școala noastră elevii vor avea întotdeauna înaintea lor practica cu știință“. El visa un învățământ care să servească cu succes la dezvoltarea imenselor resurse agricole ale țării. „Pînă ce nu se va dovedi că o cultură luminată scoate din pămînt mai mult venit decît cea ignorantă și rutinieră — scria el — nu este cea mai mică speranță a indupleca pe cultivatorii noștri să intre în calea progreselor agricole“.

Cele visate de Ion Ionescu de la Brad, se realizează în vremea noastră, iar locul cultivatorilor din acea vreme, ce abea trebuiau „induplecați să intre în calea progreselor agricole“. I-au luat țăranii colectivizati, stăpîni ai roadelor muncii lor, hotărîți să folosească toate cuceririle științei pentru avîntul agriculturii socialiste și înflorirea patriei.

Sesiunea noastră se desfășoară într-un moment complex al vieții internaționale. În timp ce la Geneva au loc lucrările Comisiei pentru dezarmare, în Oceanul Pacific răsună bubuliturile exploziilor atomice pe care le efectuează Statele Unite ale Americii, puterile occidentale întesesc cursa înarmărilor. Dar forțelor agresivității, apologetilor războiului rece li se opune frontul tot mai larg, tot mai puternic al forțelor păcii. Idela coexistenței pașnice între toate statele, fără deosebire de sistemul social, a dezarmării generale și totale, promovată activ de țările socialiste, precum și de altele state iubitoare de pace, cîștigă tot mai largă adeviziune în întreaga lume, necesitatea lor fiind recunoscută și de reprezentanții mai lucizi ai claselor conducătoare din Occident. „Istoria refuză să meargă înapoi — scria bancherul american James Warburg — prețul pe care îl cere pentru securitatea în veacul atomic este suprimarea războaielor“.

Cercurile cele mai reacționare și mai agresive din lumea capitalistă resimt o furie neputincioasă în fața creșterii impetuoză a forțelor păcii și socialismului. Nu de mult conducătorii așa-numitei „Asociații americane a forțelor militare aeriene“, finanțată de monopolurile aviatice de peste ocean, au cerut într-un raport adresat Casei Albe ca „desrădăcinarea totală a sistemului socialist să devină... telul național al Statelor Unite“.

Ce li se poate răspunde acestor smîntîți decît atît: strugurii sînt acri, domnilor! Nu există forță în lume care să „desrădăcineze“ sistemul socialist. Intregul mers al istoriei în zilele noastre arată că viitorul aparține socialismului. Mă asociez tuturor celorlalți vorbitori în aprobarea deplină a Raportului prezentat și a măsurilor propuse în vederea continuării dezvoltării agriculturii noastre socialiste.

(Cuvîntarea a fost subliniată cu puternice aplauze).

Cuvîntul deputatului Virgil Trofin

Tineretul patriei noastre, alături de toți oamenii muncii, se bucură din toată inima de marea victorie obținută de poporul nostru sub conducerea partidului: încheierea procesului de colectivizare a agriculturii. Acesta este un eveniment de o excepțională însemnătate în opera de desăvîrșire a construcției socialiste în patria noastră, o expresie grațioasă a încrederii cu care țăranii muncitori au urmat și urmează cuvîntul partidului, o confirmare strălucită a justetei politicii leniniste a Partidului nostru, a Comitetului său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

S-a încheiat definitiv capitolul de tristă amintire al asupririi seculare, ignoranței și mizeriei în istoria satului românesc. Tînăra generație de la sate, trăind o viață omenească, demnă, plină de bucurii, va cunoaște doar din cărți și din povestirile celor vîrstnici trecuți întunecat de mizerie și exploatare.

Permiteți-mi, tovarăși, ca de la înalta tribună a sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale să exprim cu acest prilej partidului și guvernului nostru, clasei muncitoare, țăranimii colectiviste, intelectualității, întregului popor, sentimentele de recunoștință ale tineretului pentru munca eroică depusă în vederea obținerii acestei victorii istorice, în care tînăra generație vede o nouă și puternică platră de temelie la făurirea viitorului său

fericit, un pas hotărît pe drumul luminos al socialismului.

Conștient de răspunderea care îi revine în făurirea vieții noi, socialiste, tineretul nostru, mobilizat de Uniunea Tineretului Muncitor, sub conducerea și îndrumarea permanentă a partidului, și-a adus și își aduce contribuția sa la obținerea marilor victorii în dezvoltarea industriei și a tuturor ramurilor economiei naționale, la înflorirea culturii, la uriașă muncă politică-organizatorică desfășurată de partid pentru colectivizarea agriculturii.

Ansamblul de măsuri cuprinse în raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, propunerile privind reorganizarea conducerii agriculturii, legea cu privire la înființarea Consiliului Superior al Agriculturii, a consiliilor agricole regionale și rationale izvorăsc din cerințele vieții și corespund într-un tot al noii etape de dezvoltare a agriculturii noastre.

Uniunea Tineretului Muncitor va mobiliza întregul tineret de la sate să participe la întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective, la dezvoltarea avuturii lor obștești, la înflorirea întregii noastre agriculturi socialiste. În luptă pentru consolidarea marilor succese obținute, pentru realizarea unor producții vegetale și animale sporite, un lucru de căpetenie este ca întregul tineret de la sate să-și însușească cu perse-

verență temeinice cunoștințe agrozootehnice.

Uniunea Tineretului Muncitor va face totul pentru ca fiecare utemist, fiecare tînăr de la sate să fie un participant entuziast la lupta pentru introducerea și folosirea la maximum în toate ramurile de producție agricolă a științei și tehnicii înaintate, a metodelor celor mai avansate de muncă.

Ministerul Agriculturii, aplicînd mecanic la condițiile agriculturii sistemul de pregătire a muncitorilor din întreprinderi a creat școli profesionale agricole, care nu au dat și nu puteau da rezultate. În general, problema pregătirii cadrelor necesare agriculturii noastre nu a constituit o preocupare centrală a ministerului.

Măsurile adoptate de partid și guvern privind îmbunătățirea organizării și conținutului învățământului agricol vor lichea aceste neajunsuri și vor duce la creșterea numărului și a nivelului de pregătire teoretică și practică a cadrelor necesare agriculturii noastre în continuare dezvoltare, vor deschide în fața tineretului de la sate vaste posibilități de afirmare a capacității și hotărîrii lui de a-și aduce contribuția la continua dezvoltare a agriculturii.

Uniunea Tineretului Muncitor va desfășura o intensă muncă de îndrumare a tineretului de la sate pentru a folosi din plin minunatele condiții de pregătire, de învățatură create de partidul și statul nostru. Pionierii de la sate, îndrăgind

gospodăria colectivă — de care este legat viitorul lor — își vor însuși cunoștințele agricole din cărți și vor participa cu pasiune, după puterile lor, în munca în gospodărie.

În fiecare an vor fi pregătiți pentru munca de mecanizatori 15.000 de tînari. Organizațiile U.T.M. vor îndruma pe mai departe mii de tînari colectivizati să urmeze școlile de mecanizatori, să-și însușească temeinic meseria, să-și facă cu cinste, cu răspundere, datoria în lupta pentru recolte bogate.

În legătură cu aplicarea recentelor hotărîri ale partidului și guvernului cu privire la lărgirea rețelei de școli de mecanizatori, considerăm că este necesar să se respecte întru totul indicația dată ca aceste școli să fie create numai în cadrul G.A.S. și S.M.T., iar centrelor școlare să li se asigure mașinile și tractoarele necesare pentru organizarea cit mai temeinică a practicii în producție. Ridicăm aceste probleme intrucît în prezent mai sînt unele școli de mecanizatori care nu funcționează pe lângă G.A.S. și S.M.T. Considerăm că este necesar să se acorde atenție rezolvării problemei manualelor pentru aceste școli, atît ca titluri cit și ca număr de exemplare, organizării practicii în producție în aceste școli începînd cu elevii anului I în atelierile G.A.S. și S.M.T., iar în campaniile agricole pe mașini și tractoare.

Organizația noastră se va ocupa cu mai mare grijă de îndrumarea tinerilor spre școlile tehnice agricole și spre institutiile superioare de învățămînt agricol, de educarea lor în spiritul înaltei răspunderi pentru nobila profesie de agronom. Partidul, statul nostru, a creat tinerilor dorința să se pregătească ca specialiști pentru agricultură minunate condiții de viață și învățatură. Datoria lor este să răspundă cu cinste grijii ce li se poartă, învățînd bine, mergînd după absolvire pe ogoare — acolo unde este locul specialistului în agricultură — să ajute cu priceperea și energia lor tînerească lupta țăranilor colectivizati pentru obținerea de recolte cit mai îmbelsugate.

Organizațiile U.T.M. vor desfășura o intensă muncă politică pentru educarea tinerilor în spiritul colectivismului, al atitudinii socialiste față de muncă, al dragostei pentru gospodăria agricolă colectivă, față de proprietatea obștească, pentru ca fiecare tînăr să înțeleagă că gospodăria colectivă îi asigură o viață îmbelsugată, posibilitatea de afirmare a capacității sale creatoare în toate domeniile, atît material cit și spiritual.

Tineretul colectivist își va dovedi dragostea față de gospodăria colectivă în primul

rînd prin participarea la muncă întotdeauna și peste tot unde este necesară prezența sa. Pentru fiecare tînăr colectivist, munca în gospodărie trebuie să devină o chestiune de onoare. Orice muncă în gospodărie este importantă și se bucură de toată prețuirea. Partidul a chemat țăranimea colectivizată să obțină de pe suprafețe mari de pămînt o producție de 5.000 kg. porumb boabe la hectar în cultură neirigată. A fi în primele rînduri în lupta pentru obținerea unor recolte bogate de porumb este o sarcină însemnată. O chestiune de onoare pentru fiecare utemist, tînăr colectivist.

Partidul și guvernul nostru au stabilit o seamă de măsuri foarte importante pentru dezvoltarea șeptelului. Tot mai mulți tînari îndrăgesc meseria de crescător de animale: numai în ultimii ani peste 33.000 utemisti au fost recomandați și lucrează în prezent în sectorul zootehnic. Ceea ce organizația noastră a făcut însă pînă acum în această direcție nu este de ajuns. A lucra într-un asemenea sector, merit să asigure țăranimii, clasei muncitoare, întregului popor, bunuri cum sînt: carnea, laptele, untul etc. este o meserie dintre cele mai nobile, prețuită de toți oamenii muncii. De aceea, organizația noastră va îndruma pe cel mai bun utemist să lucreze în sectorul zootehnic și împreună cu colectivizati vîrstnici să depună toată priceperea și entuziasmul pentru a crește continuu șeptelul, această valoroasă și mare bogăție a patriei.

Organizația noastră va mobiliza tinerii muncitori, ingineri și tehnicieni din industrie să contribuie într-o măsură tot mai însemnată la înzestrarea agriculturii cu tractoare, mașini și utilaje moderne la nivelul tehnicii mondiale, să furnizeze îngrășămintele chimice necesare ridicării producției agricole.

Tovarăși,

Sînt intrutotul de acord cu măsurile propuse în Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, cu proiectul de lege cu privire la înființarea Consiliului Superior al Agriculturii, a consiliilor regionale și rationale și le aprob din toată inima. Asigurăm Partidului Muncitoresc Român, Marea Adunare Națională, pe toți deputații și invitații la această adunare, că tineretul patriei noastre, alături de întregul popor muncitor, își va face cu cinste datoria, participînd cu toate forțele, cu tot elanul său tineresc la înființarea tuturor sarcinilor puse de partid agriculturii noastre socialiste, pentru desăvîrșirea construcției socialismului în patria noastră scumpă, pentru construcția comunismului.

Cuvîntul tovarășului Miron Belea, regiunea Hunedoara

Ni s-a făcut marea cinste nouă, unul grup de plugari hunedoreni, fondatori ai Frontului Plugarilor, să participăm la acest mare sfat al țării, sfat cum n-a mai fost în istoria poporului nostru. Vă rog să-mi lertați emoția ce mă stăpînește vorbind de la această înaltă tribună.

Au trecut 29 de ani de cînd pe meleagurile pe care s-au născut Iobagii lui Horia, Cloșca și Crișan, la îndemnul partidului am pus primele cărămizile Frontului Plugarilor. De atunci am fost mereu alături de partidul comunistilor care ne-a luminat cărearea.

Doctorul Pătru Groza, președintele Frontului Plugarilor, adresîntele în raportul dv. stimate tovarășe Gheorghiu-Dej, ca „eminent om de stat și înflăcărat patriot“, nu mai este în rîndurile noastre.

Noi cei care i-am fost toa-

varăși de luptă pînă și în închisorile dictaturii fasciste, mulțumim cu recunoștință Partidului Muncitoresc Român, că, cu ocazia încheierii colectivizării agriculturii, care deschide întregii țăranimii o cale largă către bucuria de a trăi, activitatea Frontului Plugarilor alături de partid și memoria dr. Pătru Groza sînt cinstite și așezate la locul lor în istorie.

Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej emoționează pe orice fiu al acestui popor. Nu se vor găsi niciodată cuvinte suficiente care să poată cuprinde claritatea, adîncimea, realitatea și căile atît de limpezi către viitor, arătate în fiecare rînd al acestui Manifest al bunăstării țăranimii.

În această mare săli stîm diferite generații de plu-

(Continuare în pag. 5-a)

Lucrările sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale

Cuvîntul tov. Corneliu Mănescu, ministrul Afacerilor Externe

Stimați tovarăși și tovarășe,

Această modernă și monumentală construcție de oțel și sticlă, găzduiește sesiunea forului suprem al puterii de stat, chemat să-și desfășoare lucrările în legătură cu evenimentul de importanță istorică pentru țara noastră — încheierea colectivizării agriculturii în Republica Populară Română.

În cuvîntările rostite de la această tribună ca și în ecourile pe care le are sesiunea în întreaga țară se reflectă sentimentele de satisfacție și îndreptățită mîndrie ale poporului nostru față de această măreață victorie, hotărîrea sa fermă de a munci cu și mai mult avînt pentru înflorirea Republicii Populare Romine, încrederea sa în politica Partidului Muncitoresc Român, a Comitetului său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Ecoul acestor lucrări depășește granițele țării noastre, ele fiind urmărite și în străintătate cu atenție și interes. Prietenii își exprimă cu acest prilej bucuria și prețuirea plină de dragoste frățescă și stimă pentru realizările poporului nostru în construcția socialistă. Și, trebuie arătat că chiar și dintre aceia cărora socialismul și comunismul nu le sînt pe plac, mulți se văd nevoiți să recunoască, în faptelor incontestabile, succesul țării noastre, eficiența politicii partidului și guvernului de rapidă dezvoltare economică și culturală a Republicii Populare Romine.

Este interesant de remarcat că în ultimul timp unii observatori din Occident — chiar și din cei care nu se distingeau în general printr-o informare obiectivă despre țara noastră — vorbesc despre un proces de „descoperire a noii Romîni”.

Iată, de pildă, ce scria nu de mult ziarul american „New York Herald Tribune”: „Comunismul imprimă Romîniei schimbări care, după toate probabilitățile, vor determina Occidentul să revizuiască aprecierea asupra acestei țări. Concepția tradițională despre Romînia ca fiind mai curînd un stat balcanic neeficient va trebui să fie revizuită ca urmare a mișcării pe care comunistii au imprimat-o aici”. Iar în continuare ziarul american se întreba, citez din nou, cum este posibil că: „O națiune bîznică, altădată înapoiată, cu o capacitate tehnică și industrială ca a Romîniei vechi, a fost determinată să desfășoare această uriașă țîșnire de energie și să obțină rezultate atît de evidente”.

„New York Herald Tribune” nu dă răspunsul la această întrebare, dar întregul nostru popor îl cunoaște bine: descătușarea energiilor creatoare ale oamenilor muncii se datorește orînduirii socialiste, politicii marxist-leniniste a partidului.

Buletinul economic editat de către Secretariatul Comisiei Economice al O.N.U. pentru Europa publică în numărul său din noiembrie 1961 un studiu despre dezvoltarea economică a țării noastre în care se arată, citez: „În cursul ultimului deceniu economia Romîniei s-a dovedit a fi una din cele mai dinamice din Europa”.

Oamenii muncii de la orașe și sate pot avea satisfacția că prin rezultatele eforturilor lor contribuie la creșterea continuă a prestigiului Romîniei socialiste care se impune pe arena internațională ca un stat viguros, cu o economie echilibrată și în continuă ascensiune, partener serios pentru relații economice bazate pe principiile egalității și avantajului reciproc.

Tractoarele noastre, ca și numeroase alte mașini și instalații industriale cu mențiunea „Fabricat în Romînia” sînt cumpărate astăzi de țări din Europa, Asia, America Latină, Africa. Ele, ca și produsele agroalimentare, demonstrează peste graniță minunatele realizări ale poporului nostru, nivelul nostru de dezvoltare.

Mulți dintre cei care au luat cuvîntul aici au comparat viața țării mai fericită și prosperă de acum cu trecutul întunecat. Tot-

odată, trebuie subliniat că politica regimului burghezo-moșieresc, de asuprire a maselor muncitoare și de înfeudare a țării intereselor străine, era însoțită de o politică externă care făcea ca Romînia să aibă doar rolul unui pion în combinațiile politice ale puterilor imperiale.

Țara noastră, poporul nostru au plătit cu grele jertfe și suferințe această politică externă antinațională.

Nu mai cucerirea puterii de către clasa muncitoare în alianță cu țărănimca muncitoare sub conducerea partidului nostru marxist-leninist a putut asigura înfăptuirea unei politici externe care apără neclintit interesele naționale, suveranitatea și independența patriei noastre.

Această politică, pe care o promovăm umăr la umăr cu celelalte țări-surori ale lagărului socialist, răspunde intereselor fundamentale ale poporului român, ca și ale tuturor popoarelor dornice de pace și progres, contribuind la creșterea continuă a prestigiului internațional al Republicii Populare Romine.

Tovarăși,

Raportul prezentat la sesiunea Marii Adunări Naționale de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej prezintă în mod fundamentat poziția Republicii Populare Romine față de principalele probleme ale vieții internaționale, analizează sarcinile de bază în domeniul politicii externe a statului nostru. Deplina aprobare a Raportului de către deputații Marii Adunări Naționale ca și de către mii de invitați care participă la sesiune arată încă o dată că întregul nostru popor sprijină cu hotărîre această politică.

Problema cea mai arzătoare a zilelor noastre este preîntîmpinarea unui nou război mondial. În zilele noastre, în care geniul uman a descătușat energia atomului și a deschis calea cuceririi cosmosului, pacea, năzuință din totdeauna a popoarelor, s-a transformat într-o necesitate vitală pentru întreaga omenire. În condițiile existenței armelor moderne de distrugere în masă, cînd un război racheto-nuclear ar însemna o catastrofă cu consecințe incalculabile, se impune, așa cum spunea tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — „Înțelepciune și chibzuință în politică, cea mai mare grijă pentru întărirea păcii și eliminarea pericolelor care planează asupra popoarelor și de la înțelegerea acestei necesități trebuie să pornească orice guvern, orice om de stat cu sentimentul răspunderii față de propriul popor și față de toate popoarele”.

Vă sînt, desigur, cunoscute eforturile consecvente ale guvernului Republicii Populare Romine pentru înfăptuirea dezarmării generale și totale, pentru încetarea cursei înarmărilor care face să planeze continuu grave primejdii asupra omenirii și alimentează psihoza de război, neîncrederea între state. Experiența istorică dovedește că acumularea de arme duce, dacă nu se iau măsuri din timp, la conflicte militare sau, cum spune un dicton — gura tunurilor nu tace la nesfîrșit. Cu atît mai mult nu poate fi admisă continuarea cursei înarmărilor acum, cînd vechile tunuri au ajuns ca o praștie în comparație cu mijloacele tehnicii militare moderne.

În cadrul Comitetului celor 18 state de la Geneva, delegația țării noastre a depus o activitate intensă pentru a contribui la realizarea unui acord în problema dezarmării. Oricine a urmărit lucrările Comitetului nu poate să nu rețină complexitatea activității desfășurate de delegațiile țării socialiste — spirit de inițiativă, elasticitate și dorință de a căuta căi de apropiere a pozițiilor, fermitate în respingerea încercărilor de a bate conferința de la țelurile ei, propuneri judicioase, raționale, într-un cuvînt o poziție constructivă care se bucură de un larg sprijin internațional. Delegația țării noas-

tre s-a pronunțat în sprijinul proiectului de tratat prezentat de U.R.S.S., care oferă o bază concretă și o perspectivă limpede de rezolvare rapidă a problemei dezarmării sub un strict control internațional, într-un spirit care ține seama de interesele tuturor părților, și, înaintea de toate, de nevoia grabnică a înlăturării gravei primejdii care planează asupra păcii lumii. R.P. Romîna, ca și celelalte țări socialiste s-au arătat deosebit de atente și au examinat cu atenție orice altă propunere constructivă, prezentată din dorința realizării imediate a unui acord de dezarmare.

Atît lucrările conferinței, cît și evenimentele din afara cadrului conferinței arată însă că puterile occidentale continuă să se situeze pe vechile lor poziții — pe deoparte, declarații de intenții privind dezarmarea, pe de altă parte de acțiuni pentru intensificarea cursei înarmărilor.

În această privință, un act profund contrar intereselor păcii și destinderii internaționale, cerințelor opiniei publice mondiale îl constituie reluarea experiențelor nucleare în atmosferă de către S.U.A. Înfrîindu o astfel de măsură, merită să dea un nou imbold cursei înarmărilor, să sporească încordarea internațională, S.U.A. și Anglia și-au asumat o grea răspundere față de propriile lor popoare, cît și față de popoarele întregii lumi.

Reluarea experiențelor nucleare nu va aduce S.U.A. avantaje de nici un fel — nici militare, nici politice. Este grăitor în această privință protestul stîrnit de reluarea experiențelor atomice în toate țările lumii. Personalități ale vieții politice internaționale, savanții de renume ca John Bernal, președintele executiv al Consiliului Mondial al Păcii, Federația oamenilor de știință americani cuprînzînd peste 2.200 savanți și ingineri ș.a. au subliniat caracterul nefast al hotărîrii S.U.A. Experiența arată că cine promovează o linie politică agresivă nu poate conta pe asentimentul opiniei publice, recoltînd în mod inevitabil dezaprobare și condamnare din partea popoarelor.

Hotărîta să depună și pe viitor toate eforturile pentru înfăptuirea dezarmării generale și totale, ca obiectiv de importanță fundamentală pentru apărarea păcii, țara noastră se pronunță și în sprijinul măsurilor cu caracter parțial, care ar contribui la înseninarea relațiilor internaționale: asumarea obligației de a nu se transmite altor țări arme nucleare, sau cel puțin încheierea unor tratate de neagresiune între pactul N.A.T.O. și Organizația Tratatului de la Varșovia, retragerea de către toate statele a trupelor aflate pe teritorii străine, interzicerea propagandei de război. Această problemă — interzicerea propagandei de război — a fost discutată la Geneva, în Comitetul plenar creat la propunerea R.P. Romine pentru examinarea măsurilor menite să contribuie la micșorarea încordării. Delegația S.U.A., susținută de celelalte puteri occidentale, a blocat însă tratativele în această problemă pe motivul că nu-și pot asuma obligația de a legitima o asemenea interdicție, intrucît constituția S.U.A. ar asigura libertatea cuvîntului.

În raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej sînt subliniate bazele nestrămutate ale poziției R.P. Romine față de rezolvarea problemei germane, ca problemă de cea mai mare însemnătate pentru întărirea păcii și îmbunătățirea climatului politic internațional în Europa; trebuie încheiat Tratatul de pace german, pornindu-se de la faptul istoric al existenței celor două state germane, de la necesitatea respectării stricte a suveranității R.D. Germane și a lichidării regimului de ocupație din Berlinul occidental.

Urmărind cu cea mai mare atenție evoluția actualelor tratative sovieto-americane în problema germană, guvernul român își exprimă speranța că poziția constructivă a Uniunii Sovietice va

găsi înțelegerea convenită, că în cele din urmă în tratative se vor afirma tendințele realiste, așa încît să se poată ajunge la rezultate efective în rezolvarea acestei probleme. După cum este cunoscut, țările socialiste nu se fixează pe termene limită pentru reglementarea problemei germane, dar ar fi greșit să se considere că aceasta ar putea fi tergiversată la infinit.

Guvernul român pornește de la convingerea că la destinderea internațională și promovarea principiilor coexistenței pașnice sînt datele să-și aducă contribuția toate statele, atît cele mari cît și cele mici — o cale eficientă în această privință fiind realizarea unor acorduri regionale, inclusiv crearea unor zone denuclearizate. Asemenea zone ale înțelegerii, zone de pace, fără arme rachetă și fără baze militare străine ar spori încrederea între state și ar stăvili extinderea cursei înarmărilor, exercitînd o înfrîurire pozitivă asupra climatului internațional.

Călăuzit de această convingere, guvernul român a formulat propunerile privind transformarea Balcanilor și Adriaticii într-o zonă a relațiilor de bună vecinătate și a făcut, la cea de a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., propunerea cu privire la „Măsuri pe plan regional în vederea îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate între state Europene aparținînd unor sisteme sociale politice diferite”. Subliniind numeroasele posibilități existente în acest sens, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat că guvernul statelor aparținînd anumitor zone geografice ar putea iniția tratative pentru rezolvarea problemelor litigioase existente între ele, ar putea încheia tratate de înțelegere și colaborare multilaterală sau alte instrumente de înțelegere regională, cum ar fi de pildă, cele legate de lichidarea bazelor militare străine, a rampelor de lansare a rachetelor, a bazelor de staționare a avioanelor încărcate cu arme nucleare ș.a.

Este absolut evident că în asemenea măsuri ar fi interesate popoarele tuturor statelor Balcanice și, s-ar putea spune, cu nimic mai puțin decît celelalte — popoarele Greciei și Turciei. S-a arătat aici ce poveci sînt nevoite să suporte acestea datorită orientării determinate de principalele puteri N.A.T.O. Nimic bun nu le prevestește nici sesiunea Consiliului Miniștrilor de Externe ai țărilor N.A.T.O. care urmează să se deschidă peste cîteva zile la Atena. Agenția americană Associated Press, comentînd problemele care vor face obiectul discuțiilor la această sesiune, scria că „S.U.A. vor încerca să vindă mai multe arme membrilor organizației nord-atlantice, acesta fiind un mijloc de reducere a scurgerii de dolari”. Poporul român cunoaște ce înseamnă astfel de tranzacții, de pe timpurile din trecut, cînd în ciuda inapoierezii economice, a datoriilor externe, a faptului că n-aveam mașini, n-aveam tractoare trebuia să cumpărăm arme, pentru că aceasta convenea monopolurilor străine.

Hotărîrea Comitetului celor 18 state de la Geneva de a discuta concomitent cu problema dezarmării

mării generale și totale și măsuri pentru realizarea unei destinderii internaționale, între care crearea unor zone denuclearizate, pun și mai clar în lumină deplina actualitate a propunerilor R.P. Romine, precum și utilitatea înfăptuirii lor în interesul păcii și securității internaționale.

Republica Populară Romîna concepe coexistența pașnică nu ca o stare de permanență încordare, ca o „pace înarmată”, ci ca un proces de dezvoltare multilaterală a relațiilor internaționale. Făcînd parte din familia țărilor socialiste și acordînd cea mai mare atenție dezvoltării relațiilor bazate pe colaborarea frățescă cu aceste țări, R.P. Romîna se pronunță totodată pentru intensificarea schimburilor economice cu toate statele, indiferent de orînduirea lor socială, considerînd că lărgirea legăturilor comerciale contribuie la consolidarea păcii și apropierea între popoare.

De aceea apreciem pozitiv că în ultimul timp a crescut volumul comerțului nostru exterior, în principal cu statele socialiste, precum și cu o serie de țări din lumea capitalistă. A sporit considerabil interesul cercurilor de afaceri din aceste țări pentru legăturile comerciale cu țara noastră — iar dezvoltarea în ritm susținut a economiei noastre naționale creează perspective bune și sigure pentru lărgirea acestor legături. Fiește că eliminarea piedicilor pe care le creează în calea comerțului internațional politica discriminărilor și a încordării ar coresponde intereselor păcii și ar fi efectiv reciproc avantajos.

Tovarăși,

La temelia politicii externe de pace și coexistență pașnică a statului nostru se află prietenia și alianța indestructibilă cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări socialiste frățesci, preocuparea permanentă pentru întărirea sistemului mondial socialist, a unității de nezdruincinat a țărilor lagărului socialist — bastionul forțelor păcii și progresului din lumea întreagă. Așa cum a subliniat Raportul, esențial în lumea de astăzi e faptul că aceste forțe — lagărul socialist, noile state independente iubitoare de pace, clasa muncitoare internațională, puternica mișcare de eliberare a popoarelor, inasele populare imense care luptă pentru pace dețin superioritatea pe plan mondial. Aceasta creează posibilitatea înfrînării acțiunilor agresive ale imperialismului, decide minunata perspectivă a statornicirii unei păci trainice în lume.

Lucrătorii Ministerului Afacerilor Externe însărcinați să pună în practică politica externă a partidului și guvernului nostru, se angajează în fața dv., reprezentanți ai oamenilor muncii de la orașe și sate, să nu-și precupețească eforturile pentru a fi la înălțimea încrederii acordate, pentru a-și îndeplini cu succes misiunea lor, așa cum întregul nostru popor îndeplinește cu cinste mărețele sarcini ale desăvîrșirii construirii socialismului în scumpa noastră patrie.

Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale și-a încheiat lucrările

(Urmare din pag. 1-a)

Intr-o atmosferă de puternică însuflețire, participanții la sesiune — deputați și invitați — au votat în unanimitate hotărîrea de aprobare a Raportului cu privire la încheierea colectivizării și reorganizarea conducerii agriculturii prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Deputatul Mihai Dalea, președintele Comisiei pentru agricultură și silvicultură a Marii Adunări Naționale, a prezentat apoi raportul comun al comisiilor pentru agricultură și silvicultură, juridice și

administrative asupra proiectului de lege cu privire la înființarea Consiliului Superior al Agriculturii și a consiliilor agricole regionale și raionale.

Trecîndu-se la votul secret cu bile, Marea Adunare Națională a votat legea în unanimitate.

Tovarășul Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale a rostit apoi cuvîntul de încheiere a lucrărilor sesiunii.

În aclamațiile puternice și îndelungi ale celor peste 11.000 de participanți, lucrările sesiunii au luat sfîrșit.

(Agerpres).

Lucrările sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la încheierea discuției generale

(Urmare din pag. 1-a)

înăunțiat forțele, pe calea arătată de minunata noastră clasă muncitoare, forța conducătoare a societății.

Orașe și sate își schimbă înfățișarea de la o zi la alta. Oriunde ne aruncăm privirea, în orice colț al țării, vedem noi uzine și fabrici, noi schele, și tot mai întinse și mai rodnice ogoarele gospodăriilor colective și de stat. (Aplauze).

Sesiunea de față, va fi un nou înedem și va da un și mai puternic avînt muncii pline de măreție a poporului nostru, pornind cu tot sufletul la construirea socialismului. (Aplauze puternice).

Ecoul celor înfățișate aici, a răsunat de sub această cupolă peste mări și țări. Prietenii și neprieteni au urmărit cei dinții cu dragoste, cei de-ai doilea cu nu mai puțin interes lucrările noastre și rezonanța lor puternică în opinia publică din multe țări.

Au asistat, auzind totul și văzînd cu ochii cine sînt vorbitorii, mulți ziaristi străini.

I-am primit cu ospitalitate pentru a ne cunoaște cu adevărat și oamenii și faptele, ca să-și dea seama de munca noastră pasnică creatoare, de tot ce dorim să înălțăm aici, de tot ce voim în viitor. (Aplauze).

Sesiunea noastră a fost închinată unei mărețe victorii a poporului nostru. Ea a fost cu puțință numai prin munca încordată a organelor noastre de partid și de stat, a nenumăraților lucrători de partid și fără partid care nu au cruțat nimic pentru a duce la îndeplinire misiunile ce le-au fost încredințate.

Sesiunea această a fost și ea o sesiune de lucru, de mare folos prin contribuția directă și fără preț a lucrătorilor din agricultură. Ea a pus temelii și a orînduit o nouă etapă a muncii noastre, a tuturor. Ea ne cere noi eforturi. Nimeni dintre dv. nu-și inchipuie, firește, că de acum ne punem pe odihnă.

Hotărîrile ce vor fi adoptate de sesiune cer în continuare o muncă și mai intensă, ale cărei roade vor fi și mai strălucite.

cite. În această muncă trebuie să se considere mobilizate mai departe masele muncitoare, organele de partid și de stat, cu toți laolaltă rivînd să-și îmbunătățească munca. În fiecare gospodărie colectivă și de stat, în fiecare brigadă, să fie prezentă chemarea partidului, sufletul său.

Organelor locale ale puterii de stat, sfaturilor populare le vor reveni prin hotărîrile acestei sesiuni, noi sarcini de mare răspundere. Ele vor avea de dezbătut temeinic și amănunțit toate aceste hotărîri, luîndu-și fiecare partea ce i se cuvine, cu gîndul mereu treaz, de a întări și dezvolta gospodăriile noastre colective, de a le asigura recolte tot mai bogate, de a realiza noi și noi progrese în toate sectoarele activității economice și social-culturale.

Oamenii muncii de la orașe și sate împlinesc ziua de 1 Mai, sărbătoarea muncii, cu succese remarcabile în toate ramurile economice și culturale.

Sîntem convinși că eroica noastră clasă muncitoare, harnica tărînice, intelectualitatea, însuflețite de mărețul program al desăvîșirii construcției socialiste adoptat de Congresul al III-lea al partidului, vor munci și pe viitor cu entuziasm, perseverență, patriotism inflăcărat pentru realizarea planului de șase ani, pentru continua dezvoltare a industriei, pentru avîntul agriculturii, pentru înflorirea culturii noi, spre a face patria noastră socialistă tot mai bogată, traiul celor ce muncesc tot mai îmbelșugat și mai fericit. (Aplauze puternice, prelungite).

DRAGI TOVARAȘI,

Toată politica noastră internă și toate preocupările de a spori continuu bunăstarea poporului, sînt organice legate de grija pentru îndeplinirea năzuinței supreme a întregii omeniri, apărarea și consolidarea păcii între popoare, condiție fundamentală pentru ca toate popoarele să facă prin munca lor acest pămînt mereu mai luminos, pentru ca imensele resurse ale științei și tehnicii, ale

geniului uman să nu slujească nimicirii vieții milioanele de oameni și distrugerii tezaurului de neprețuit adunat de omenire de-a lungul atîtor veacuri, ci progresului spre cîmlele cele mai înalte și mereu mai înalte, ale civilizației umane. (Aplauze puternice).

Această nobilă năzuință se află la temelia muncii poporului nostru, a luptei sale, alături de celelalte țări socialiste, pentru pace trainică, pentru coexistență pașnică între toate statele lumii, pentru excluderea războiului din viața societății. (Aplauze puternice).

Dați-mi voie, dragi tovarășii, ca acum, la încheierea lucrărilor noastre, să vă urez spor la muncă, succes în îndeplinirea sarcinilor voastre, fericire și bucurie. (Vii aplauze). Pașul de aici, din sesiune, duce direct pe ogoare unde acum încolțește sămînta.

Duceți în satele voastre imaginea nepieritoare a acestui mare sfat, la care poporul însuși prin cei mai vrednici filii săi a luat hotărîri de seamă pentru fericirea tuturor. (Aplauze).

Spu-neți acolo, tovarășilor colectivisti, că aci ați găsit laolaltă, întruniți în același gînd de propășire a patriei, colectivisti din toată țara, muncitori din uzine și fabrici, intelectuali, și că ați simțit marea forță de neînving pe care o reprezintă poporul nostru astfel întrunit, sub conducerea înțeleaptă a partidului. (Aplauze puternice, îndelungi).

Să o spuneți ca să o simtă și să o țină mîntre și copiii voștri! (Aplauze).

Trăiască patria noastră, Republica Populară Romînă! (Aplauze furtunoase, urale).

Trăiască clasa muncitoare, tărînicea colectivistă, intelectualitatea, toți oamenii muncii constructori harnici ai socialismului! (Aplauze îndelungi, urale).

Trăiască pacea și socialismul! (Aplauze furtunoase, îndelungi repetate. Participanții la sesiune, în picioare, ovaționează minute în sir).

Cuvîntul tovarășului Miron Belea, regiunea Hunedoara

(Urmare din pag. 6-a)

gari. Generația mea care a trecut prin două războaie mondiale își amintește bine de soarta celor mulți de la sate. Nu a fost țărăn obidit căruia receptorul să nu-i ia în prag de iarnă cojocul din spate, sau pătura zdrențuită cu care-și acoperea copilul bolnav și flămînd. Istoviți de muncă, pe un pămînt al cărui rod era al boierilor, toți țărani mai în vîrstă ne mai amintim de satul „patriarhal” pe care-l plîng acele zdrențe omenești fugite peste hotare; țărănul era jupuit de arendaș; tras pe sfoară de logofăt, jefuit de receptor, căleat în picioare de jandarmi, îndatorat pe viață la boieri, chiburi sau la bănci, dezbrăcat și desculț, cu copii în zdrențe, flămînd, amăgît de toți politicienii vremurilor.

În această lună de primăvară sînt 26 de ani, de cînd ziaristul american de origină romînă Petre Neagoe, venînd în România și-a exprimat dorința să stea de vorbă, la casele lor cu țărani militanți ai Frontului Plugarilor. A poposit într-o zi de paști și în satul meu Leșnic de pe valea Mureșului. Se interesa de ce are nevoie plugăria de organizare. M-am arătat atunci pe ulița satului oameni desculți, ruși, cu o pînă cirpîte de care abia se mai țineau peticile, femei îmbătrînite înainte de vreme, copii slăbiți de foame, bătrîni și tineri tuberculoși. Toate acestea le-a văzut gazetarul american într-un sat „patriarhal” și într-o sărbătoare „patriarhală”. „Pentru ca să scape de toate aceste „binefaceri”, are nevoie tărînicea de organizare, domnule Neagoe”. — i-am spus ziaristului.

Anii s-au rostogolit unul după altul... Pentru poporul nostru a răsărit un soare frumos, strălucitor. Sub lumina partidului comunistilor, tărînicea a putut, pentru prima dată în istoria sa, să se organizeze cum trebuie — în alianță și sub conducerea clasei muncitoare. Datorită acestei organizări satul asupra — acest peisaj ruinat cu opînca sa căre era talpa suferinței — s-a trezit la viață, s-a transformat într-o realitate nouă.

Dacă ai reveni acum în țara părinților dumitale, domnule Petre Neagoe, și-ai aduce și pe alți ziaristi americani cu dumneata, ați putea scrie multe despre această realitate nouă. În locul opațului ați găsi lumină electrică. În locul analfabeților ați găsi o tărînice care citește tot mai mult, care învață, care are biblioteci, cîmine culturale, aparate de radio, cinematografe. dispen-

sare, case de nașteri, cooperative, medici, profesori. Ați putea scrie cu toții despre agricultura tot mai mecanizată, în plină dezvoltare, despre tărînicea nouă, bine îmbrăcată, bine hrănită. Ați putea vedea copiii țăranelor urmînd școlile cele mai înalte. Și dacă nu v-ar fi frică de legile „democrației” americane, ați putea scrie în zilele acestea despre această sesiune extraordinară a Marii Adunări Naționale, despre Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, care a cuprins cu entuziasm inima și mințile întregului nostru popor. Tărînicea noastră, ca și întregul popor, cunoaște bine goliciunea și putreziciunea capitaliștilor și mosierilor. Pentru aceasta îl urăște din toată inima și l-a măturat pentru totdeauna din ograda sa. Ați putea să vă dați seama și de acest lucru. Și ați mai putea să vedeți că în acești ani de după război, sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Romîn, am ajuns cu toții la o conștiință a noastră, că în țara noastră se construiește cu un elan nemăslințit, se construiește cu încredere nețărmurită în prezent și în viitor. Ceea ce spune partidul se împlineste și se va împlini întotdeauna. Și țărani știu acest lucru. Și acest program al înfloririi și dezvoltării agriculturii noastre socialiste se va împlini!

Și mai știm sigur că astăzi este bine, dar că mine va fi și mai bine, pentru că stăpîn în țara sa este poporul. Ingrijorarea pentru ziua de mine a dispărut pentru totdeauna.

Altădată țărănul spunea la o vîrstă înaintată: „aș vrea să mor ca să scap o dată de nevoi”. Astăzi spune: „vreau să trăiesc cit mai mult, să ajung să văd cît mai mult din ceea ce se face și să ajut și eu cu ce pot”, și acestea sînt semne sigure că vremurile vechi au fost îngropate la noi pentru totdeauna.

Știm bine că împreună cu frații noștri din sistemul mondial socialist sîntem peste un miliard de oameni. Deci nu mai sîntem o tărînice mică și singură. Iar în frunte, țărîni avem un cîrmaci înțelept și sigur Partidul Muncitoresc Romîn. Avem pe tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, conducător luminat pe care întreagă țară îl simte cu inimă mare și dragoste nețărmurită față de poporul al cărui fiu credincios este.

În numele grupului de plugari hunedoreni, fondatori ai Frontului Plugarilor, prezenți la această sesiune istorică a Marii Adunări Naționale, mulțumim încă o dată pentru marea cinste ce ni s-a făcut.

Adunări festive închinete zilei de 1 Mai

Ieri după-amiază în toate localitățile miniere ale Văii Jiului au avut loc adunări festive ale oamenilor muncii închinete zilei de 1 Mai — ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc.

În sala teatrului de stat din Petroșani a avut loc ieri după-amiază adunarea la care au participat muncitorii și intelectuali din întreprinderile și instituțiile orașului. Cu acest prilej, tov. Karpinec Ioan, secretar al Comitetului orașesc de partid Petroșani a expus în fața celor prezenți conferința „1 Mai — ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc”. Conferința a fost urmată de un bogat program artistic prezentat de formațiile artistice din localitate.

La adunarea festivă din Palatul cultural de la Lupeni au partici-

pat peste 500 de mineri, muncitori constructori, filatori și alți oameni ai muncii din localitate. Despre însemnătatea zilei de 1 Mai a vorbit tovarășul Ghioancă Victor, secretar al Comitetului orașesc de partid Petroșani.

La adunarea festivă de la Aninoasa a conferențiat tov. Negruț Clement, secretar al Comitetului orașesc de partid Petroșani, la Petrița tov. Mirza Ioan, membru supleant al Biroului Comitetului orașesc de partid Petroșani, iar la Lonea, în fața a peste 500 de mineri, tehnicieni și funcționari a vorbit despre Ziua internațională a oamenilor muncii tov. Momeu Samoilă, președintele Consiliului local al sindicatelor.

Asemenea adunări festive au avut loc și în localitățile Vulcan și Uricani.

M A I

(Urmare din pag. 1-a)

43.152 tone de cărbune cocsificabil și energetic de bună calitate și au realizat în primul trimestru 3.210.000 lei economii la prețul de cost. Prin realizările obținute, oamenii muncii din Valea Jiului și-au adus din plin contribuția la lupta întregului nostru popor pentru dezvoltarea economiei naționale, pentru înflorirea patriei.

„Poporul romîn — se arată în Raportul cu privire la încheierea colectivizării și reorganizarea conducerii agriculturii prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale — se poate mîndri că prin munca sa creatoare, prin încheierea colectivizării agriculturii, prin rezultatele dobîndite în dezvoltarea tuturor ramurilor economiei naționale își aduce contribuția la creșterea forțelor sistemului socialist mondial”.

Victoriile obținute în toate domeniile de poporul sovietic, constructor al comunismului, de popoarele celorlal-

te țări socialiste, conving omenirea de imensa superioritate a socialismului față de sistemul capitalist ros de contradicții de neîmpăcat. Ne apropiem cu pași repezi de acel moment în care U.R.S.S. va întrece și va lăsa în urmă S.U.A.; nu este departe ziua cînd sistemul mondial socialist va întrece sistemul capitalist în domeniul producției materiale. Întregul viitor aparține orînduirii comuniste, care instaurează pe pămînt Pacea, Munca, Libertatea, Frăția și Fericirea tuturor popoarelor.

Sărbătorînd marea zi de 1 Mai, întregul nostru popor își reafirmă hotărîrea de a-și stringe și mai puternic rîndurile în jurul partidului în opera de înflorire și întărire a patriei noastre socialiste, de a lupta cu hotărîre împreună cu popoarele celorlalte țări socialiste, cu oamenii muncii de pretutindeni pentru apărarea păcii, pentru libertatea și fericirea tuturor celor ce muncesc din întreagă lume.